

ΕΤΟΣ Α' — Τεύχος ΣΤ

— ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1920 —

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

— ΔΡΑΧ. 2 —

ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ

† ΒΑΣΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Σκίτσο κ. Παπαδημητρίου.

ANTHROPOTIS

MONTHLY MAGASINE

PROPRIETOR AND MANAGER DEMETRIUS TZIATHAS

ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Φιλολογία, φιλοσοφία, επιστήμη, τέχνη, κοινωνιολογία, κριτική, τεχνοκριτική. — Συνδρομή ετήσια εσωτερικού, Δραχ. 25, Εξωτερικού Δραχ. 40. Εξάμηνος: Εσωτερικού Δραχ. 15, Εξωτερικού Δραχ. 25. — Διά Δήμους, Κοινοτήτας, Πρεσβείας, Προξενεία και Τραπεζάς, ετήσια συνδρομή Δραχ. 50. — Διά τους λειτουργούς της Μέσης και Δημοτικής Εκπαίδευσης Δραχ. 15. — Αι συνδρομαί άπαραβάτως προπληρωτέαι και εμβάζονται επ' όνοματι της Διευθύνσεως. — Γραφεία: Σταδίου 59.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ε. ΤΖΙΑΘΑΣ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΜΟΝΟΝ 55 ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΔΡΑΧΜΑΣ 55 ΑΝΔΡΙΚΑ

Στερεώτης ήγγυημένη. Παραγωγή 300 ζεύγη ήμερησίως. Διά χονδρικήν πώλησιν ανάλογος έκπτωσης.

ΕΛΛΗΝΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΙΑ
198-ΑΙΟΛΟΥ-198

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΟ ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ

Γ. Κ. ΠΟΛΥΜΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
44 - ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 44

ΤΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ "ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ".

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΚΑΛΥΨΤΕΡΟΝ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΕΛΕΙΟΝ, ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΟΝ, ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΔΙΑ ΓΕΥΜΑΤΑ

ΜΕΓΑ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Ο ΕΡΜΗΣ

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΟΜ. ΤΣΟΥΧΛΟΥ & ΜΑΤΘ. ΚΑΛΥΒΑ
46 - ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - 46

ΜΕΓΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΠΝΩΝ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ & ΛΙΑΝΙΚΗ Χ. ΣΑΡΜΟΥΣΑΚΗ ΛΑΡΙΣΑ
ΑΘΗΝΑΙ, ΣΤΑΔΙΟΥ 59

Δ. ΚΟΚΚΙΝΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
17 - ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ - 17
ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ 3-5

Γ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
7-ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ-7
ΩΡΑΙ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ 9-12 & 4-6

Κ. ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΤΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 79
(Κατωθεν Άκαδ. Ρουσοπούλου)

Α. ΜΑΤΕΣΙΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
97 - ΣΟΛΩΝΟΣ - 97

ΙΩ. ΤΣΙΒΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Ο ΔΙΑΠΡΕΠΗΣ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΣ Κ^{ΟΣ} Ν. ΠΑΠΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΦΙΧΘΕΙΣ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ * * *
ΕΓΚΑΤΕΣΤΑΘΗ ΕΝ ΤΗ ΟΔΩ ;
ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ 9
(ΠΑΡΟΔΟΣ ΠΛΑΤ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ)

* * * ΚΑΙ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ 1^{ΗΣ} ΙΟΥΝΙΟΥ * * *

ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ε. ΤΖΙΑΘΑΣ

ΕΤΟΣ Α'	ΑΘΗΝΑΙ 'Απρίλιος 1920	ΤΕΥΧΟΣ ΣΤ'
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	Άγγελιαί επ' άπαξ Δρ. 140 ο σείχος διαρκεί 1.— Δι' έγγραφάς συνδρομητών και άγγελίας εντός των Άθηνών και του Πελαγού σπευδόντων: Βιβλιοπωλείον Γεωργίου Βαδουλείου Όδός Σταδίου 42	Οί εν τή 'Εσωτερική και τή 'Εξωτερική επιθυμούντες να έγγραφάσι συνδρομηταί ή να δημοσιεύωσι άγγελίας δε και διά πιν προς δημοσιεύσιν χειρόγραφοι, πρέπει να άπευθύνονται ως εξής: Διεύθυνσιν 'ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ, Σταδίου 59—'Αθ ή ν α ς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΥ: Οί Οικονομικοί όροι της Συνθήκης της ειρήνης.
- Ν. ΜΑΝΟΥΣΗ: 'Ο Μπερζονισμός και αι περί Δημοκρατίας άπόψεις του.
- Σ. ΣΠΗΡΑΝΤΖΑ: »Κοινοσημένα Μάρια μου» ποίημα. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΡΑΕΝ.
- Α. ΚΑΜΠΑΝΗ: »Κυλλίαχος και Χουσαρόνης».
- Ν. ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑ: »Ίδε ό "Ανδρικός" Μετάσαι ποίημα.
- Η. ΠΡΕΝ: Σπέρματα Κοινωνίας. Δράμα. Μετάσαι εις Σ. Μαρκέλλου.
- Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ: Έλεγχοι ενό γλύπτη Ν. Στεργίου.
- Μ. ΦΙΑΝΤΗ: Μ τραγούδι.
- JOHN MILL: Τό Γουαϊκίον ή ήτμα.
- Γ. ΣΠΑΤΑΛΑ: Σολωμός και Τροκούπης.
- Γ. ΡΟΥΦΟΠΟΥΛΟΥ: 'Η κωμωδία του άδρα.
- FRANZ TOUSSAINT: 'Η Ελληνική Νύκτα.
- ΜΠΕΡΝΑΡΔ ΣΩ: Τό Δίλλημα του 'Ιατρού. Δράμα. Μετάσαι εις Ν. Γ. Π.
- Η. ΤΑΙΝΕ: 'Η «Τέλη».
- ΓΥΣΦΡΗΤΟΥ: 'Αγάλη. Ξανότασμα. Ποίημα. Διάφορα Κωμικά σημείωματα. 'Αλληλοερώσια.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Λόγω τυπογραφικής έκλειψης αι πρώται και αι τελευταίαι σελίδες του παρόντος τεύχους έκλειθοσπόζήσαν έκφρασί ένως. Παρακαλοΰνται οί αναγνώσται μας, όπως έχωσι τοΰτ' ύπ' όψει των.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΟΡΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ (*)

(Ένακτήριος λόγος έκφωνηθείς εν τή αίθούσῃ της Νομικής Σχολής παρα τοΰ ένάκτου Καθηγητοΰ της Πολιτικής Οικονομίας κ. Κ. Χ. Βεζυβρέσου).

Η έκλογή του θέματος όπερ θα λάβω την ταύτην να αναπτύξω αντί είσηγητηρίου εις την Πολιτικήν Οικονομίαν έγινε, το μόν λόγος της μεγίστης και κοσμησιουργικής σπουδαιότητος. Ήν ή συνθήκη της ειρήνης έχει κατά τε το πολιτικόν και το οικονομικόν της περιεχομένου ως οριζήσαντας τάς πολιτικάς και οικονομικάς συνθήκας του βίου των έθνών, το δε, διότι θεωρών την οικονομικήν επιστήμην ούχι ως επιστήμην δημοσιονομικήν άφρημένην άξιωμαίων και ύπο λόγων τόμων, αλλά ως επιστήμην έρευνώσαν την πραγματικήν οικονομικήν ζωήν και τάς συνθήκας αυτής και εκ της έρείνης ταύτης υιοθετήσαν τους γενικούς οικονομικούς κανόνες, οτινες έχουσι περιορισμένην κατά τόπον και χρόνον ισχύν, έθεώρησα σκόπιμον να θέσω ως βάσιν της μελέτης μου την Συνθήκην Ειρήνης καθ' όσον επι των εν τή συνθήκῃ ταύτῃ καθορισμένων θεμελιωδών άρχων θέλει βασισθῆ ή διαμόρφωσις και έκτέλιξις της οικονομικής ζωής.

Έρευνώντες την οικονομικήν σημασίαν της Συνθήκης της Ειρήνης, άφ' ενός μόν έχομεν ύπ' όψει μόνον την Συνθήκην των Βερσαλλιών την αναφερόμενην μεταξύ των συμμάχων και της Γερμανίας ως σπουδαιότεραν και ως αποκλειστικήν ύπόδειγμα προς ό τι λοιπά συμφερόμεθα άφ' ενός δε δέν θα άπεπρωθώμεν να αναπτύξωμεν έκχωρητικώς πάντας τους όρους αυτής ή να έμπερσοώμεν εντός εν τή άρχῃ της συνθήκης, αλλά θα άρκεσθώμεν εις την μελέτην θεμελιωδών τινων άρχων εις τις άποδίδωμεν έλεος έκχωρητικήν οικονομικήν σημασίαν και θα προσπαθήσωμεν να άπεδώσωμεν το γενικώτερον πνεύμα όπερ διέπει το οικονομικόν μέρος της συνθήκης της ειρήνης.

Έν τή άκραιΰτῃ του θέματος ήμῶν κατεβόλεον ιδιαιτέρως προσάδειται, όπως έχομεν πάντοτε πρό φηθάλμων την πραγματικήν οικονομικήν άποψιν άπληγώδη προσκατάληψιν ή ύποκειμενικόν κατεβόλεον άλλης φύσεως.

Η επί τινων όρων της συνθήκης άσχετημένη κριτική δέν προσέρχεται ούτε έκ αίσθηματολογίας τινος, ούτε έκ άκαθού προς τόν ήττημένον έπιεικείας, άλλ' εκ της ηνυχίας κρίσεως περί του οικονομικού συμφέροντος του συνόλου.

Τούναντίον άν εν τή ήμετέρα κρίσει περί των οικονομικών όρων της συνθήκης και των βαρών των ήττηθέντων διά ταύτης εις τόν ήττημένον έχομεν ως κριτήριον ούχι το πραγματικόν συμφέρον του συνόλου.

(*) Σημ. Παρβλ. και J. M. Keynes: The Economic Consequences of the Peace London 1919. Norman Angell: The Peace Treaty and the Economic Chaos of Europe.

λου αλλά την ιδέαν περί του όρθου και του ύσου, θα ήδυνάμεθα να άποφανώμεν άδυστάτως, ότι πάσα άποζημίωσις και πάσα ποινή έπιβαλλομένη εις τόν ήττηθέντα θα ήτο άνεπαρκής να άντισταθίμην το μέγεθος της καταστροφής ήν έπέφερον ή σκαυήτης της προσβολής και το θογαυόμενον και εύσυνείδητον σύστημα έξουτώσεως όπερ εφαρμόθη παρά του έχθρου εις τά παρ' αύτου καταληφθέντα συμμάχικα έδάφη.

Είτε έκχωρητικῶς παρ' ούδενότιον πηγών ήτι ή καταστροφή αύτη ήτις έπυρήθη εις άσκήτους πληθυσμούς και ιδιωτικά συμφέροντα, δέν έπεβλήθη καν εκ της άνάγκης του πολέμου, άλλ' ήτο εφαρμογή οικονομικού προγράμματος προς όριστικήν εκμηδένισιν της άνταγωνιστικότητος της γερμανικήν βελγικής και γαλλικής βιομηχανίας.

Εις πλείεστας περιπτώσεις ή θογαυωμένη αύτη καταστροφή έκχωρηθή καθ' ήν έποχην και αύτοι οί διεθνώντες τάς τύχας της Γερμανίας στρατιωτικοί και πολιτικοί κατά την ιδίαν αυτών ύπολογίαν είχαν περσθή τελειωτικῶς περί της όριστικής ήττης της Γερμανίας και έπαφέντος περί της πιθανότητος ότι ή Γερμανία θα ήναγκάζετο ποτε να έπανορθώη τάς καταστροφάς ταύτας.

Υπό τούτους συνθήκας πάν άλλο ή αίσθημα έπιεικείας ύπερ του ήττημένου δύναται να κατέχη τόν έρειωνότα τους οικονομικούς όρους της συνθήκης της ειρήνης και της ύπ' αυτής έπιβαλλομένης εις την Γερμανίαν ύπορωδύσεως.

Άς ίδωμεν ήδη το κύριον θέμα της ήμετέρας μελέτης.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΩΝ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

μερον έκρικτή εκ του γεγονότος ότι ή τύχη των έθνών ηρόθηκε τους προσβληθέντας, αι δε δυναμικαί ισχύσεις προσέβλησαν προς το μέρος εκείνων οίτινες αξιούσιν ύπερ αυτών το δικαίον.

'Αλλ' αν ή άνωτέρω τεθείσα άρχή είναι σύμφωνος προς την διεθνή ήθική ή και προς την περί ειρήνης άντιλήψιν του ιδιωτικού δικαίου, ή άκαμπτως ύμως εφαρμογή αυτής προσκειμένου περί των συνεπειών του λήξαντος διεθνούς πολέμου θα άντέκειτο προς την κοινωνικήν και πολιτικήν σοκολιμότητα και θα άπέτελλή πλήρη παραγνώρισιν των πραγματικών συνθηκών της διεθνούς οικονομικής ζωής.

Οί συγχρονα πόλεμοι και κατ' έξοχήν ο διά της προσκειμένης συνθήκης περιγραφόμενος άπαιτούσι δαπάνας καταστρητικάς. Το άποτέλεσμα ένστατικής και μακράς εργασίας των χειρών και του πνεύματος χρησιμοποείται έντός έλαχίστων στιγμών εις το διάστημα έργον της καταστροφής και του δάεδρου. Πάντα αι σοματικά και πνευματικά δυνάμεις του έθνους και πάντες οί οικονομικοί πόροι αύτου έπιστρατεύονται προς παραγωγήν των υλικών έκείνου μέσον όν ή μω καθική χρήση γίνεται εν τή άμέσῃ καταστροφῃ.

Υπό ταύτας συνθήκας, αν ό ήττημένος, πάλιν των ίδιων πολεμικών δαπανών αίτινες θέλωσι βαρύνει επί μακρόν και έκσπώδως την ιδίαν εθνικήν οικονομίαν, ύπερρεούνο τά φέρη και τάς καθόρας πολεμικάς δαπάνας των άντιπάλων θα έδημιουργούνο οικονομική συνθήκη καθίστασθα άδύνατον την οικονομικήν άνόρθωσιν του ήττηθέντος έθνους και θα καταδικάζοντο λοιπά έδάφη εις την βαρβαρότητα οικονομικήν δύλειαν ήτις θα έξετεινέτο τάς πέρας γενεάς έκείνης, ήτις θα ήδύνατο να θεωρηθῆ ως ύπέχουσα την εύθινην του πολέμου και της καταστροφής.

'Αλλ' εν τή συγχρόνῃ διεθνῇ έπικοινωνία ή άσχομία έκάστου έθνους εύρίζεται εν άρρήκτῃ έξαστήσει προς την οικονομίαν των άλλων έθνών και έκείνων έτι μεθ' όν εύρίζεται εις οικονομικόν άνταγωνισμόν. Η άνάπτυξις (προβήμενος και προαγωγή της οικονομικής ζωής έκάστου έθνους έξαστάται κατά μέγιστον μέρος εκ της ύπάρξεως υγιαιών οικονομικών συνθηκών και εις τά λοιπά έθνη. Το άπρηγμαμένο δόγμα δό θάνατός σου ζωή μου, δέν συμβιβάζεται πλέον με την σύγχρονον διεθνή κοινωνίαν. Η καταδικη έπομένως εις μακράν οικονομικήν δουλείαν λαού όλοκλήρου άποτέλειντος ζωοκτόνον παραγωγήν της διεθνούς οικονομικής ζωής, ού μόνον θα μετέφερε την συνθήκην της ειρήνης εις έγωιστικόν κατασκευασμα άνάξιον έλευθέρων λαών, αλλά και θα έθετεν εν κινδύνω όλόκληρον την διεθνήν οικονομικήν ζωήν εν τή σημερινῇ της πολυάσχιστον οργάνωσιν.

Οί διακηρξίζοντες ότι άγωνίζονται ύπερ του δικαίου και της ελευθερίας και επιδιώξαντες διά της νίκης την σύναμιν δικαίας ειρήνης δέν ήδύνατο να περιδώσι τάς άνωτέρω στοχεύμενους άλλελέως και να έπιτηθήσωσι την οικονομικήν ύποδούλωσιν του ήττηθέντος.

Πράγματι διά του άρθρου 232 της συνθήκης προποποιείται οριστικῶς ή εν άρθρο 231 τεθείσα γενική άρχή, ήτις άποβάλλει πλέον πάναν πραγματικήν σημα-

και μεταπίπτει εις την εννοιαν αυτού ηθικου α-
ξιώματος.

Διά της δευτέρας ταύτης διατάξεως οι σύμμαχοι
αναγνωρίζουν ότι οι οικονομικοί πόροι της Γερμα-
νίας ως αδήν διαχωροῦνται διά της συνθήκης της
ειρήνης, δέν εξαρτῶνται πρὸς εξασφάλισιν της πλη-
ρους ἐπανορθώσεως πασῶν τῶν ἀπολείων καὶ πασῶν
τῶν ζημιῶν, αὐτὴν προέβλεπον ἐκ τοῦ πολέμου.

Συνέπεια τῆς ἀναγνωρίσεως ταύτης εἶναι ὅτι οἱ
σύμμαχοι περιορίζουν τὰς ἀξιώσεις αὐτῶν εἰς τὴν ἐ-
πιβολὴν ὑποχρεώσεως εἰς τὸν ἠττηθέντα ὅπως ἀνορ-
θώσῃ μὴ τὸν τῶν ζημιῶν ἐκείνας, αὐτὴν ἐπέβλεπον εἰς
τὸν ἀσπίδων πληθυσμὸν τῶν συμμάχων κρατῶν ἐκ τοῦ
γεγονότος τοῦ πολέμου, καὶ αὐτὴν ἀπαρτιθούντα ἐν
τῷ πρώτῳ παραγράφῳ τῶν μέρους τοῦτου τῆς συν-
θήκης. Πᾶσαι ἐπομένως αἱ καθαρῶς πολεμικαὶ ζη-
μῖαι παραμένουν εἰς βάρος ἐκάστου τῶν συμπολε-
μῶν.

Ἐπεριορίζουν οὕτως τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ἠττη-
θέντος πρὸς ἀνόρθωσιν μόνον τῶν εἰς τὸν ἀσπίδων
πληθυσμὸν τῶν συμμάχων ἐπεχειρῶσιν ζημιῶν ἀπεπέ-
λεσαν ὑποχρεῶσιν τῶν συμμάχων ἀναληφθεῖσαν πρὸ
τῆς ἀναγωγῆς διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῶν δεκαεσσάρων
ἔσρων τοῦ Προέδρου Οὐίλσονος, οἷτινες εἶδει νὰ ἀπο-
πέσει τὰς θεμελιώδεις βάσεις ἐφ' ὧν θὰ ἐστηρί-
ζοντο οἱ ὅροι τῆς ἐπιτοχῆς καὶ τῆς ειρήνης.

Ἐν ἄρθρῳ 232 τῆς συνθήκης πεθεῖσα γενική
ἀρχὴ ἡ περιορίζουσα τὴν ὑποχρεώσιν τῆς Γερμανίας
εἰς τὴν ἀνόρθωσιν μόνον τῶν ἀσπίδων ζημιῶν εἶναι
ἐπομένως σύμφωνα καὶ πρὸς τοὺς 14 ὅρους τοῦ Οὐ-
ίλσονος καὶ πρὸς τὴν οικονομικὴν σκοπιμότητα.

Ἄλλ' ἐν τῇ ἀπαρτιθίσει τῶν ἐδικῶν κατηγοριῶν
τῶν ζημιῶν ὑπαγομένους εἰς τὴν γενικὴν κατηγο-
ρίαν τοῦ ἀρθροῦ 232 προφανῶς παρεκλίθησεν ἀπὸ τῆς
γενικῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρθροῦ τοῦτου ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ σχε-
τικῶ ὅρου τοῦ προεπιβεβλημένου διαγγέλματος.

Ἐν ἀσπίδι 59 τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ περὶ
ἐπανορθώσεως πημάτων τῆς συνθήκης τῆς ειρήνης
θεωροῦνται ὡς ζημία ἐπιβεβλησάσα εἰς τοὺς λαοὺς
τῶν συμμάχων κατὰ τὴν φροσεολογίαν τῆς συνθή-
κης, καὶ αἱ συντάξεις ἡ ὁμοίαι φράσεις παραοῖα πρὸς
στρατιωτικὸς οἷτινες ὑπῆρξαν ἄμεσα τῶν πολέμου,
ἦτοι ἀνατρηφῆς, τραυματίας, ἀσθενεῖς ἢ νικητῶν
ὡς καὶ πρὸς τὰ ἐξ αὐτῶν οικονομικῶς ἐξαρτώμενα
πρόσωπα.

Ὅσονδὲ καὶ ἂν θελήσῃ τις νὰ διασέβῃ τὴν
ἐπιτοχὴν τοῦ ὅρου «ζημία ἐπιβεβλησάσα εἰς τὸν ἀσπίδων
πληθυσμὸν τῶν συμμάχων» τοῦ περιλαμβανόμενου εἰς
τὰ διαγγέλμα τοῦ Οὐίλσονος δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ
ἢ εἰς τὸν ὅρον τοῦτου καὶ τὰς ἀποζημιώσεις ταύτας
αἷτινες ἀποτελοῦσι καθαρῶς στρατιωτικὰς δαπάνας.
Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ φροσεολογία τοῦ σχετικῶ μέρους τῆς
συνθήκης οἷτινες ὑπῆρξαν ἄμεσα τῶν πολέμου,
ἦτοι ἀνατρηφῆς, τραυματίας, ἀσθενεῖς ἢ νικητῶν
ὡς καὶ πρὸς τὰ ἐξ αὐτῶν οικονομικῶς ἐξαρτώμενα
πρόσωπα.

Ὅσονδὲ καὶ ἂν θελήσῃ τις νὰ διασέβῃ τὴν
ἐπιτοχὴν τοῦ ὅρου «ζημία ἐπιβεβλησάσα εἰς τὸν ἀσπίδων
πληθυσμὸν τῶν συμμάχων» τοῦ περιλαμβανόμενου εἰς
τὰ διαγγέλμα τοῦ Οὐίλσονος δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ
ἢ εἰς τὸν ὅρον τοῦτου καὶ τὰς ἀποζημιώσεις ταύτας
αἷτινες ἀποτελοῦσι καθαρῶς στρατιωτικὰς δαπάνας.
Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ φροσεολογία τοῦ σχετικῶ μέρους τῆς
συνθήκης οἷτινες ὑπῆρξαν ἄμεσα τῶν πολέμου,
ἦτοι ἀνατρηφῆς, τραυματίας, ἀσθενεῖς ἢ νικητῶν
ὡς καὶ πρὸς τὰ ἐξ αὐτῶν οικονομικῶς ἐξαρτώμενα
πρόσωπα.

Διὰ τῆς φράσεως ταύτης ὑποδεικνύεται ὅτι ἡ κα-
τήσασα ἐπιτοχὴ εἶναι εἰς αἱ συντάξεις καὶ αἱ κατα-
στάσεις δι' ὧν βαρύνονται αἱ Σχίμαχοι κυβερνήσεις δὲν
εἶνε καθαρῶς πολεμικαὶ δαπάναι ἦτοι δαπάναι ἀναγ-
νταὶ πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου, ἀλλὰ δαπάναι βα-
ρύνουσαι τὴν λαϊκὴν οἰκονομίαν ὁμοῦς καὶ ἐπὶ μὲν
κρίθ καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐν ποιαύτῃ περιπτώσει δὲν βλέπομεν ποια κα-
θαρῶς πολεμικὴ δαπάνη δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ πε-
ριληφθῇ εἰς τὴν ἀνωτέρω εἰρηναίαν ἐννοιαν, ἀφοῦ ἀ-
σφαλῶς δὲν δύναται νὰ βαρύνῃ ἄλλοι παρὰ τὴν λαϊκὴν
οἰκονομίαν ἐκάστου.

Αὐτὸν ἀντικειμενικῶς καὶ ἀνευ προλήψεων ἐρευν-
ώντα τὴν συνθήκην ἐν δύνανται νὰ ἐξαγάγῃ συμπέρα-
σμα, ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Γερμανίας
πρὸς ἀποζημιώσιν διὰ τῆς παρὰ τὸν συμμάχων
καταβληθούσας στρατιωτικὰς συντάξεις καὶ ἄλλας
προσφῶ συντάξεις εἶνε ἀσυνεπὴς πρὸς τὸν προ-
μηθημονευνθέντα ὅρον τοῦ προεπιβεβλημένου διαγγέλματος ὅ-
τις ἐγένετο ἀποδοχῆς παρὰ τὸν συμμάχων καὶ γεν-
κῶς ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀναγραφῆς αὐτοῦ ἐν ἀρθρῳ
232 τῆς συνθήκης.

Ἄλλ' ἂν ἡ συνθήκη τῆς ειρήνης εἰς τὸ σημεῖον τοῦ-
του δύναται νὰ εἶνε ἀντικείμενον οὐδαμῶς κοιτικῆς, ἢ
σύνγκρισις ὁμοῦ τῆς γενικῆς ἀρχῆς ἢν καθιεροῖ πρὸς
ἀνάλογον περιουσίαν ἐτέρου συνθηκῶν ἀποδεικνύει
ὅτι ἡ ἐπιτοχὴσασ τὴν τρομακτικότεραν τὸν διεθνῶν
ὑψέων συνθήκην, ἐν τῇ γενικῇ τῆς τοιλάξουσι θε-
μελιώδεις, δίδεται ὑπὸ πνεύματος ἐλευθεροῦτος καὶ
ἀνθρωπιστικῶτος.

Πράγματι ἂν ἐξέτασῃ τις τῶς οικονομικῶς ὅρους
τῆς πολιτικῆς ἐκείνης συνθήκης τῶν Βερσαλλίων

καὶ ἰδίᾳ τῆς συμπληρώσεως τῆς συνθήκης τῆς
Φραγκφούρτης τοῦ 1871 δι' ὧν ἐτέθη ἔσρα εἰς τὸν
Γαλλογερμανικὸν πόλεμον θὰ ἴδῃ ὅτι ἡ ὑποχρεώσις ἢ
ἐπιβεβλησάσα εἰς τὴν ἠττηθέντα Γαλλίαν πρὸς ἀποζη-
μιώσιν διὰ τῆς εἰς τὸν πολέμου ζημιῶν εἶνε πρὸς πε-
ρικότερα τῆς εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπιβεβλησάσα διὰ
τῆς ἐξείσεως τῶν Βερσαλλίων.

Ἐν ὅμως πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς Γαλλικῆς αἰτι-
ώσεως ὅτι διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἐκ πέντε διεσκατομυ-
ρίων ἀποζημιώσεως μετετρέπετο ὁ πῶλεμος εἰς κερδο-
σκοπικὴν ἐπιχείρησιν, προσεβλήθη νὰ ἀποδείξῃ βαιο-
λόγητος ἐπὶ ἐπισημῶν στοιχείων ὅτι ἡ ἀπομύνη ἀπο-
ζημιώσις ἐκάλυπτεν ἁπλῶς καὶ μόνον τὰς πραγματι-
κὰς δαπάνας τοῦ πολέμου. Τὰς δαπάνας ταύτας ὑπε-
λόγητος ὡς ἐξῆς. Εἰς δὸν μὲν διεσκατομυρία ὑπελό-
γησε τὰς ἀποτρωφῶς πολεμικὰς δαπάνας, ἦτοι τὰς πρὸς
διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου ἀπαιτηθείσα, καὶ ταύτας δὲ
προσέθετε τὰς ἀπαιτηθῆσάσας δαπάνας πρὸς ἀντι-
κατάστασιν τοῦ βλαβῶ, τὰς ἀποζημιώσεις πρὸς τοὺς
γεωρικῶς ὑπαρκοῦς τοὺς ἀπελευθερώσας ἐκ Γαλλίας,
πρὸς τοὺς ἐροφιλίστας καὶ τοὺς ναύτας τῶν ἐπισχεθέν-
των πλοίων, τὰς δαπάνας τῆς συντηρήσεως τῶν Γά-
λων αἰχμαλώτων, τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἀφελόμενῶν
εἰς τοὺς τραυματίας, ἀνατρηφῶς, τὰς χηρῶς καὶ τὰς
ὄρφανας. Αἱ δαπάναι αὗται πληρὸν τοῦτέστι τῶν καθαρῶς
πολεμικῶν ὑπελογιθῆσαν εἰς τὰς διεσκατομυρία.

Ἐν τῆς ἀπαρτιθίσεως ταύτης φαίνεται σαφῶς ὅτι
πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς ἐντάσεως τῆς πρὸς τὴν Γερμα-
νίαν ὀφειλουμένης ἀποζημιώσεως ἐπιλογισθῆσαν, οὐ
μόνον αἱ εἰς τοὺς ἀνατρηφῶς καὶ χηρῶς τῶν πο-
λεμικῶν καὶ εἰς τὰς ἐξ αὐτῶν ἐξαρτώμενα πρόσω-
πα ὀφειλουμένης, συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις, ἀλλὰ καὶ
τοῦτέστι ἡ κατηγορία ἐκείνη τῶν ἀποζημιώσεων, ἦτις
περιλαμβάνεται εἰς τὴν σημερινὴν συνθήκην τῆς ειρή-
νης ἔδοσαν λαβὴν εἰς τὴν ἀνωτέρω κατ' ἀρχὴν κρι-
τήριον, ἀλλὰ καὶ αἱ δαπάναι πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ β-
λαβῶ καὶ αὗται αἰ πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου αὐτῶν
πρῆσαι δαπάναι.

Ἡ θεμελιώδεις ἀρχὴ τῆς εἰρηνηθῆσῆς ἢ ἀξιώσεως
αὐτῆ τῆς Γερμανίας κηρυχθεῖσα διὰ τῶν ἐπισημῶν
καὶ ἡμετεπισημῶν ὀργάνων τῆς ἦτο ὅτι ὁ πῶλεμος εἶνε
ἐξονομῶν μόνον πρὸς ἐπίπλοισιν τὸν διεθνῶν διαφορῶν
καὶ ὅτι ἐπομένως ὁ ἠττημένος ἐν τῇ διεθνῇ αὐτῇ δίκῃ
εἶνε δίκαιον νὰ φέρῃ τὰ βάρος αὐτῆς. Ἡ δημοσιονομικὴ
μάλιστα τοιοῦτον προηγουμένον ἐξομοιοῦντος τὸς διε-
θνεῖς σχέσεις πρὸς τὰς ἰδιωτικὰς καὶ τὸν δημόσιον
διεθνῆς δίκαιον πρὸς τὸ κοινὸν δίκαιον ἐθεωροῦσθαι πο-
ρεῖ τῆς ἐπισημῶν Γερμανίας ὡς ἔργον ὅπου πέντες οἱ
πόροι τῆς ειρήνης ὀφείλου νὰ ἐπαρκοῦσασιν κατ' ὁ-
λοῦτον, ἔλαος τῆς ειρήνης ὀφείλου νὰ ἐπαρκοῦσασιν κατ'
ἴσους τὸ οικονομικὸν περιεχόμενον τῆς συνθήκης ταύ-
της ἦτο ἔργον γεωρικῶν ἀποζημιώσεων πολιτικῆς. Με-
τὰ τὴν στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν ἐξασθένεισιν τῆς
Γαλλίας ἐπεδωκόσῃ ἡ οικονομικὴ τῆς ἐξάνηλσις διὰ
τῆς μεσορροπῆς τοῦ γαλλικοῦ ἀπαιτητικῶτος ὅπου τὰ
γαλλικὰ εἰς τὰ γεωρικὰ ἐπιτόκια.

Οἱ δημοσιονομικῶς ἐπιτόκια τὸ ἀνωτέρω προη-
γουμένον δὲν θὰ εἶχον δικαίωμα νὰ διαμαρτυρηθῶσι
κατὰ τῆς ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν συνθήκῃ κηρυχθεῖσας
ἀρχῆς, ἦτις καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οικονομικῆς σκοπιμότητος
ἢ ἠπιωτέρας καὶ ἀπὸ ἀπόψεως οικονομικῆς σκοπιμότητος
αἱ συμφωνητέρας πρὸς τὴν σύγκρουσιν οικονομικῆν ἀ-
ληθευγῆσιν τῶν ἐθνῶν.

ΔΙ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙΣΙΑ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΙ ΕΚΑΣΤΑ

Ἄλλ' ἂν δύναται τις ἀντικειμενικῶς καὶ ἀπὸ περι-
τῆς ἐξετάσει τὴν συνθήκην τῆς ειρήνης νὰ ἐκφέρει
τὴν ἀνωτέρω εἰρηναίαν ἐν συνόλῳ κρίσιν ὅσον ἀφορ-
εἰς τὴν τιθεμένην βάσιν τῆς πρὸς ἀποζημιώσιν ὑπο-
χρεώσεως τῆς Γερμανίας, δὲν δύναται νὰ πράξῃ τὸ
αὐτὸ ἂν θελήσῃ νὰ ἐξετάσῃ τὰς λεπτομερεῖας τῶν
κατ' ἔσρατα ἐπιβεβληθῶσιν ὑποχρεώσεων καὶ τὴν μέθο-
δον δι' ἣς ἐπιδικάζεται ἐν τῇ συνθήκῃ ἢ ἐξασφάλισις
τῆς ἐπιτελέσεως αὐτῶν.

Ἐδοκεν ἦδη ὅτι ἡ εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπιβεβλησάσα ὑ-
ποχρεώσις πρὸς ἀποζημιώσιν δὲν ἐξηγήθη κηρῶς
ἐκ τοῦ μεγέθους τῶν εἰς τοὺς νικητῶς ἐπιβεβησῶν ζη-
μιῶν ἐν συνόλῳ ἀλλ' ἐκ τῆς ἐκτάσεως τῶν
οικονομικῶν πόρων τῆς νέας Γερμανίας. Συνέπεια
τοῦτου φαίνεται ὡς εἰρηται, ὁ ποσοστῶς τῆς πρὸς
ἀποζημιώσιν ὑποχρεώσεως τῆς Γερμανίας εἰς τὴν
ἀνάδοσιν μόνον τῶν εἰς τὸν ἀσπίδων πληθυσμὸν ἐπε-
χειρῶσιν ζημιῶν. Ἡ ἀρχὴ αὐτῆ εἶνε δικαία καὶ ὁ-
ικονομικῶς ὀρθή.

Ἐν ὅμως πᾶσα ποία εἶναι ἡ φύσις τῶν ἐπιβεβ-
λησῶν ὑποχρεώσεων καὶ ποία εἶνε ἡ μέθοδος δι' ἣς
ἐπιδικάζεται ἢ ἐξασφάλισις τῆς ἐπιτελέσεως αὐτῶν.
Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐν ἀρχῇ εἶπομεν δὲν ποδύεται ἐνταῦθα,
νὰ ἐξετάσῃ μὲν ἐκάστην τῶν ἐπιβεβληθῶσιν ὑπο-
χρεώσεων ἐν τῆς λεπτομερεῖαι αὐτῶν, οὐδὲ νὰ ἐρ-

μειώσωμεν τὰ σχετικά ἄρθρα τοῦ κειμένου τῆς συν-
θήκης τῆς ειρήνης, θὰ θεωροῦσθῶμεν ἁπλῶς νὰ ἐξα-
γάγομεν τὰς ἐκ τῶν κατ' ἔσρατα πηγαζομένης γενι-
κῆς ἀρχῆς, αἷτινες καταδεικνύουσι τὸ γενικὸν πνεῦ-
μα τοῦ διεθνῶς τῶ πημάτων τοῦτου τῆς συνθήκης καὶ νὰ
ἐρευνήσωμεν τὴν οικονομικὴν σημασίαν τῶν ἀρχῶν
τούτων, ὡς καὶ τὴν ἐπιτοχῆσιν, ἦν δύνανται νὰ ἔχουν
εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ κατ' ὅλοισιν οικονομικῶ βίου.

Ἄν τις διατρέξῃ τὴν ἀρχὴν μέχρι τέλους τὸ περὶ
ἐπανορθώσεως τοῦτου πημάτων τῆς συνθήκης εἰς κερδο-
σκοπικὴν ἐπιχείρησιν, ὅτι τὸ πρῶτον γαρ-
κηροῦσιν αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀσπιτοχὴ. Ἡ ὑποχρεώσις
ἦν ἡ Γερμανία διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης τῆς
ειρήνης ἀνέλαβε πρὸς ἐπιστροφῶσιν τῶν ἐκ τοῦ πο-
λέμου ζημιῶν δὲν καθορίσασθαι ποσοτικῶς ἐν τῇ συν-
θήκῃ. Τὸ ποσὸν εἰς ἣ θὰ ἀνέλθῃ ἡ ἀποζημιώσις αὐτῆ
θὰ ὀρισθῇ ὀριστικῶς παρ' ἐπιτοχῆς (τῆς ἐπιτοχῆς
τῶν ἐπαρκοῦσῶσιν) ἀντικειμενικῶς ἀποδεικνύσασιν.
Εἰς τὴν Γερμανίαν δίδεται μόνον ἡ εὐλόγος ἐνδεικτικὴ
ὅπως ἀκούσθῃ, κατὰ τὴν φροσεολογίαν τῆς συνθή-
κης. Ἡ ἀπόφασις εἶνε ἦν θὰ καυλίξῃ ἡ ἐπιτοχὴ
αὐτῆ θὰ ἀνακουσθῇ ἁπλῶς εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ
θροαυτέρον τὴν 1ην Μαΐου 1921 θὰ περιέχῃ δὲ τὸ
συνολὸν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ Γερμανία ὀφείλει
νὰ καταβῆναι ἐνταῦ τοῦ συνόλου τῆς ὀφειλουμένης ἀποζη-
μιώσεως τὸ ποσὸν τῶν 20,000,000,000 μάρκων χρυ-
σῶν ἢ ἀντιστοίχους ἀξίας ἐκ τῶν καθορισθῶσιν
παρὰ τῆς Ἐπιτοχῆς.

Ἐπομένως ὁμοῦ ἐπομένως ἀνέλαβε νὰ κατα-
βῆναι ἀποζημιώσιν ἦς πηγαζοῦσι ὅσα ἦν, ἐκ ΛΑΝΑ.
Τις μέλλει νὰ ὀρισθῇ μοιραῶς παρ' τῶν δικαιοκρί-
των εἰς ταύτην χωρὶς νὰ ἔχῃ ἄλλο δικαίωμα διαμαρ-
τυρίας ἢ προσφυγῆς παρὰ μόνον τὴν ἐπιτοχὴν ἐξῆσιν
ἦτις τοῦ περιέχεται νὰ ἀκούσθῃ διὰ τῶν ἀντιπροσώ-
πων τοῦ.

Ἄλλ' ἡ ἀσπιτοχὴ αὐτῆ, ἦν ἐν πίσθῃ περιπτώσει
μέλλει νὰ ἐκτελεσθῇ τὴν 1ην Μαΐου 1921 δὲν εἶναι ἡ μόν-
ον παρανομιῆσιν ἐν τῇ πημάτων τοῦτου τῆς συνθή-
κης. Ἡ ὑποχρεώσις τῆς Γερμανίας πρὸς ἀνόρθωσιν
τῶν ζημιῶν δὲν συνίσταται μόνον εἰς τὴν καταβολὴν
ποσῶν τῶν εἰσροῦμα ἔσρα καὶ ὀρισθῶσιν ὁμοῦ
τῶν ἠμετεπισημῶν πρὸς τὸν ἀντιπροσώπων τῆς
μεσορροπῆς ὁμοῦ, ἀλλὰ περιλαμβάνει καὶ τὴν ὑποχρε-
ωτικὴν εἰς εἶδος καταβολῆς πημάτων τοῦλάξουσιν
τοῦ ὀρισθῶσιν ὁμοῦ.

Οἷτον ἐπαιρητικῶς περὶ τοῦ μέρους τοῦτου
τῆς συνθήκης τῆς ειρήνης ἡ Γερμανία ἀναζητεῖ
τὴν διατήρησιν ἐφ' ἑσῶ οἱ σύμφωνα ἦθελον ζητήσῃ
τοῦτο, ἔλαος τῆς ειρήνης ἀπὸ εἰδικῶς τοὺς οικονο-
μικῶς τῆς πρῶτος πρὸς τὴν ἰδιαν ἀπακατάστασιν
τῶν πημάτων ἐκείνων τῶν συμμάχων χωρῶν, αἷτινα
ἐπέσταν τὴν γεωρικὴν ἐπιτοχῆσιν.

Ἡ στήριξ αὐτῆ ἀναλύεται ἐν τῇ αὐτῇ πημάτων τῆς
συνθήκης εἰς τὰ σύμματα χωρῆ τῶν ὑπὸ τῆς ἐπι-
τοχῆσιν καθορισθῶσιν ἀσπίδων ζῶων, μηχανῶν, ἔσρα
πημάτων, ἐργαλείων, ὑλικῶ ἀνοικοδομητικῶν (ἦτοι
λιθῶν, κεράμων, οικοδομικῆς Ξυλείας, θελοπυφκῶν,
ἀσβεστόν, γυάλου) ἐπίσης θερμοκρατῶν, ἐπιτόκων καὶ
παντῶ ἄλλων ἀντικειμενικῶν ἐπιτοχῶν χαρακτῆρος ὁ-
μοῦ οἱ σύμφωνα ἦθελον ζητήσῃ παρὰ τῆς Γερμανίας
ὅπως παραγάγῃ ἢ κατασκευάσῃ ἐν τῇ χωρῆ αὐτῆς
καὶ παραδοθῇ εἰς τοὺς συμμάχους.

Πληρὸν τοῦτου ἡ Γερμανία ἀναζητεῖ τὴν ἐπιτοχῆ
οὐσιν ἐν Παρανομιῆσιν τοῦτου τοῦ αὐτοῦ πημάτων τῆς
συνθήκης ὅπως ναντηγῆσθῃ ὑπὸ τῶν συμμάχων ἐπι-
τοχῶν πᾶσα αἷτινα θὰ παραδοθῇ ὡς μερικὴν ἀπο-
πληρωμὴν τῆς ὀφειλῆς. Ἡ ὑποχρεώσις αὐτῆ ὁ-
λοῦται ἐπὶ πενταετηρίῃ οἱ δὲ κατ' ἔτος δεδωσόμενα πα-
ραγγέλλεται δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὰς 200,000 τῶν
νῶν ὀλικῆς χωρητικότητος ἦτοι ἐν συνόλῳ δὲν δύναν-
ται νὰ ὑπερβῶσι τὸ 1,000,000 τόνων.

Διὰ πᾶσας τὰς παραγὰς ταύτας εἰς εἶδος, τοῦτέστι
διὰ τὰ τὰ ποσῶν τοῦ γεωρικῶ βίου, τὰ πο-
σῶν τῆς βιομηχανίας καὶ τὰ ναντηγόμενα πᾶσα
μοναδικῶς ὀρισθῶσιν τῶν ὄρων τῆς κατασκευῆς καὶ
παραδόσεως καθίσταται ὑπὸ τῆς συνθήκης ἡ Ἐπιτοχὴ
τῆς ἐπανορθώσεως, ἦτοι αὗται αἱ Σχίμαχοι Κυ-
βερνήσεις. Ἄλλὰ κατὰ πᾶσα τῆς Ἐπιτοχῆ τῶν Ἐπι-
τοχῶσιν μόνον, τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Γερμανίας
ἐγένοντο δικαίωμα ἀπλῆς ἀποδοσῶσιν, κανονικῆς τῆν
ἀξίας τῶν παραγῶν τοῦτου. Ἐπομένως κανονικῆς τὸ
ποσὸν ὅπου ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν ἀξίαν ἐκάστης κατ'
εἶδος παραγῆς θάλλε ἐκπεσθῆν ἐκ τοῦ συνόλου τῆς Γε-
ρμανίας εἰς τὴν Γερμανίαν οὐδὲν μόνον παρ'
μικτικῆς ὀφειλῆς. Εἰς τὴν Γερμανίαν οὐδὲν μόνον παρ'
σφηνῆς χορηγίασιν οὐδὲ γίνεται λόγος περὶ διαμαρ-
τυρίας τῶν, ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως τοῦ δικαί-
ου τῆς παρὰ τῆς Ἐπιτοχῆς ὀρισθῆσας ἀξίας.

Ἐν τῶν ἀνωτέρω συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ
Γερμανικῶς ὁμοῦ, οἱ μόνον ἀγνοεῖ τὸ ὅλικον ποσὸν τῆς
ἐπιτοχῆς.

Ο ΜΠΕΡΣΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΤΟΥ

Ὁ Bergson εἶνε ὁ θαυρῶς κατ' ἔξοχην φιλόσοφος
τῆς Ἐλευθερίας. Πνεῦμα ἰσχυρῶς πρωτότυπον καὶ πλού-
σιον εἰς γνώσιν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐν ταύτῃ εἰς ποιη-
τικὴν καὶ εὐλόγωτον παραστατικότητα ἀνέλαβε νὰ ἀνα-
δεωσῆσθαι τὸ γνησίον πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας καὶ θέ-
των αὐτὸ ἐξ ὑπαρχῆς μὲ διαπύσιν καὶ ὀρισμὸν νέον νὰ
καταστήσῃ ἐπιτοχὴν τὴν λύσιν τοῦ.

Πρὸς τοῦτο ὁ Bergson δὲν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τῶν ἐξω-
τερικῶν κόσμων, ὅπως οἱ πλείστοι τῶν φιλοσόφων, διὰ νὰ
καταστήσῃ εἰς τὸν ἀνθρώπον τὸν τελικὸν ὄριον αὐτοῦ.
Ἀνεχώρησεν ἀμέσως ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἀνθρώπου. Τὸ πνεῦ-
μα αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἡ ἀφαιρέσις τοῦ. Εἰσῆλθεν εἰς τὸν
ἐξω ἀνθρώπον, κατέβη εἰς τὰ ἄδρα τῆς ἔσωτερικῆς καὶ
ἀνήθηκται καὶ ἐκεῖ σπύρον, σπύρον παραστατικῶς καὶ
συντάξῃ τὴν οἰσίαν τῆς, νὰ ἐνωσθῇ τὸ εἶναι τῆς, νὰ
διασπασθῇ τὸν παλμὸν τῆς, καὶ νὰ τὸν διαπύσῃ. Καὶ
τὴν ἐσωτερικὴν μὲς αὐτὴν ζωὴν δὲν τὴν ἀνεληφθῆ καὶ
οἱ ἄλλοι, ὡς ἀσπίδα, ὡς νόστιμα, ὡς βούλησιν, ὡς λει-
ποῦσιν δηλ. ταυτῶν προῖστων καὶ συντελουμένων κατὰ
τῶτον γεωμετρικῶν καὶ ἐπιδοκτικῶν διακρίσεων ἀλλὰ ὡς
τὶ καὶ ὡς διακρίσις, ὡς μὲν συνεχῆ ἐξέλιξις, ἢ ὅποια ἀ-
νάγκη δημιουργεῖται τὸ νέον, τὸ ἀποσπῶσθαι ὡς ἐσθια
μὲ κίματα ποικίλα, τὰ ὅποια ἀνακύπτουσι καὶ ἐκποῦσι τὸ
ἐν μετὰ τὸ ἄλλο παρολαόντα ἐν τὸ ἄλλο, ἔχοντα ἐ-
μῶς καὶ ἐκαστὸν τὸ ἴδιόν. Εἶθε τὸν ἐσωτερικὸν ὅπως
εἶνε ὡς μίαν δίναν κίνησιν ἐν τῇ ὅποια πᾶσα στιγμή
καίπερ ἔχουσα τὴν ἰδίαν φυσιογνωμίαν τῆς ὑπερῆσθαι ὡς
φ

ΑΟΝΑ.—Νά που έρχεται ΣΚΗΝΗ ΥΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΙ—ΙΩΑΝΝΗΣ

ΜΠΕΡΝΙΚ (προχωρεί προς τόν Ιωάννη). Ιωάν

ΙΩΑΝΝΗΣ (τόν σταματά διά χειρονομίαν). Πρω

ΜΠΕΡΝΙΚ.—Ναί. ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—Περσιόν, Κατάλαβαινω πολύ καλά

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Αλλά τότε δεν έγγυμίζα ακόμη...

ΜΠΕΡΝΙΚ.—Δέν άκουσατε να γίνετα λόγος για

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Ακούσαμεν. Αλλά όμως τ' άγόρασε

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Εκεί που βρίσκονται αί γαίαι αυτές,

ΑΟΝΑ.—Βέβαια, βίλ! έπειτα;

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ελε-τα έρχεται κίτη του μ'ορεί να

ΑΟΝΑ.—'Επιπρός;

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Εγώ τ' άγόρασα όλα.

ΑΟΝΑ.—'Επιπρός;

ΙΩΑΝΝΗΣ.—'Γιά λογαριασμό σου;

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ναί, για λογαριασμό σου. 'Εάν γείνη

ΑΟΝΑ.—'Ενε παράκληση αυτό, Μάρτυρ;

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ραφεινδυνεύω όλην τίν περιεούσαν

ΑΟΝΑ.—'Δέν συλλογίζομαι τήν περιουσίαν σου,

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Εδώ είναι ο κόμπος βίαις τής υποδέ

ΑΟΝΑ.—'Καί βίαις τήν έπιπρόν; 'Εάν γείνη

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ναί, και κανείς δεν τ' άφαιβάθη διά

ΑΟΝΑ.—'Καί βίαις τήν έπιπρόν; 'Εάν γείνη

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ναί, και κανείς δεν τ' άφαιβάθη διά

ΑΟΝΑ.—'Καί βίαις τήν έπιπρόν; 'Εάν γείνη

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ναί, και κανείς δεν τ' άφαιβάθη διά

ΑΟΝΑ.—'Καί βίαις τήν έπιπρόν; 'Εάν γείνη

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ναί, και κανείς δεν τ' άφαιβάθη διά

ΑΟΝΑ.—'Καί βίαις τήν έπιπρόν; 'Εάν γείνη

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ναί, και κανείς δεν τ' άφαιβάθη διά

ΑΟΝΑ.—'Καί βίαις τήν έπιπρόν; 'Εάν γείνη

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ναί, και κανείς δεν τ' άφαιβάθη διά

ΑΟΝΑ.—'Καί βίαις τήν έπιπρόν; 'Εάν γείνη

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ναί, και κανείς δεν τ' άφαιβάθη διά

ΑΟΝΑ.—'Καί βίαις τήν έπιπρόν; 'Εάν γείνη

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ναί, και κανείς δεν τ' άφαιβάθη διά

ΑΟΝΑ.—'Καί βίαις τήν έπιπρόν; 'Εάν γείνη

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ναί, και κανείς δεν τ' άφαιβάθη διά

ΑΟΝΑ.—'Καί βίαις τήν έπιπρόν; 'Εάν γείνη

ΜΠΕΡΝΙΚ.—'Ναί, και κανείς δεν τ' άφαιβάθη διά

ΑΟΝΑ.—'Καί βίαις τήν έπιπρόν; 'Εάν γείνη

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

Μιά από τίς πολλές ύπονοητικές σκηνές που μας

'Η διανοητική άφρη πύλη είνε καθώς είπαμε απο

Τά έθνη δηλ. δη. που μεταχειρίζονται γραμμάτια

Οι φθόγγοι έξείναι με τόν καιρό υποκαταστηθήκα

Λόγου χάρι τάραχια Β, Γ, Δ προφερόνταν κά

'Επίσης διαφορετικοί άρχαιοι φθόγγοι κατατήσα

Κέλευθε τή ψηφία κείφαρο δέν είχε εικόνες τών

Παράβαλε τούς θόρυβους 'Ελλήνας που βλέποντας

Γραμμάτια λ, γ, ε, λ, α, ι, α, ι, π, σ, σ, ο, τ, ο, ν, ο, ρ, ο, ω

Οι φθόγγοι λοιπόν άλλαζονε μέσ' στό στόμα, άλλ

'Ετσι κληροδοτήθηκε τούς άπογόνους ή Ιστορική

Πώς γιατι πιστέψανε πώς και άρχισαν 'Ελλήνες

Αφρη τήν Ιστορική δορυγραφία λοιπόν εί μεσαιω

Πώς γιατι πιστέψανε πώς και άρχισαν 'Ελλήνες

Αφρη τήν Ιστορική δορυγραφία λοιπόν εί μεσαιω

Πώς γιατι πιστέψανε πώς και άρχισαν 'Ελλήνες

Αφρη τήν Ιστορική δορυγραφία λοιπόν εί μεσαιω

Πώς γιατι πιστέψανε πώς και άρχισαν 'Ελλήνες

Αφρη τήν Ιστορική δορυγραφία λοιπόν εί μεσαιω

Πώς γιατι πιστέψανε πώς και άρχισαν 'Ελλήνες

Αφρη τήν Ιστορική δορυγραφία λοιπόν εί μεσαιω

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

πέρα και χρειάζεται να διατηρήσει αδιάφορο για να...

Η ιστορική οδοντογραφία είναι μια πανθενική πλά...

Όσο το έπρεπε ώστε να είναι βγαλμένο με γλυκό...

Είπε ντροπή για την αθώατη δικαιοσύνη Έθνη...

Ηθελε να φανταστή πόσο θαλάσσει η άρχαιότητα...

Τι έγκραφο έκαυόμομα έχει να γίνει στη μαθη...

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα των εθνών...

Όλα έμεινεν δέν άρπαιώνε να ποίη ως το κώνον...

Και τώρα πάλι που στην Ελλάδα μας άρχίζουν...

Όταν μιλούμε για οδοντογραφική μεταρρύθμιση...

Απλάδι ως πόσα έκαμε πως δέν την άκνηνώριζε...

Στην πόση θα βασιλεύει. Και μια Ελλάδα έστω...

Όσο σήμερα τη δημοτική (μια και την καθα...

Ό μόνος λόγος που έχει να μας φέρει ο διάβολος...

Μα ο σκοπός της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όπως και να γράφει ο λαός ο γλωσσολόγος έχει...

Κι αυτή η αιτιολογία είναι απ' τα ύστερα έξεθη...

Κέπειτα τι πρακτικό όφελος έχει άμα ξαίρουμε...

Οι άρχαιοι χωμάτι δέν είχαν απ' άφρη τα πρώτα...

Έπειτα μήπως μιλία την ιστορική οδοντογραφία...

Τότε να που κί έτυμολογική διαφάνεια πάει στο...

Πρέπει να ξεκαθαριστούν οι προλήψεις που μας...

Όσοι της γραφής είναι άκνηνώριζε την όμιλία...

Τόσο να που κί έτυμολογική διαφάνεια πάει στο...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

πίαση περιπέτειας, από τις θρησκευτικές μέρες των...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

ταίρια ταχύνει ένεργείας. Ό έγκέφαλος της γυναίκα...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

μέλιστα που δέν έμπερα να δω μνημεία παλαιότερα...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

της τον Κολκοταδών, τον Υψηλόνη, τον Νικητορά...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΖΗΤΗΜΑ Η ΥΠΟΤΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΥΠΟ ΤΟΝ JOHN MILL

Τό κατορθώσιν είναι άπόσπασμα εκ του Τρίτου Κεφαλαίου...

Υποθετόν ως άλιθός, ότι ο νοῦς των γυναικῶν...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

ΣΟΛΩΜΟΣ ΚΑΙ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ (ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟ)

Ό Κωστής Παλαμάς, γράφοντας στο «Εμπρός»...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

Όσοι της γραφής είναι απ' ανέκαθεν ότι...

δαμναλίας δύο κανόνες υπάρχουν. Πρώτον μη τας φοβείσαι. Και δεύτερον κἀμὴ τὴν ἔρασαν ἐν ἑτάστον τῆς ὥρας πόν τοῦ φαγητοῦ, κῆρ φοβεὶ τὴν ἡμέραν.

ΠITZEON. — (Τρομαγμένος). Ὁ Θεὸς μου, δὲ Μπλουσφιλό-Μηθονίτικον. Ὁχι ἔχι.

Μ. Μ. (Απορασιακῶς). Ναί, Ναί, Ναί, Κόλλη. Ἡ εἰς τῆς ποιητικᾶς φαίνεται σὴν δομῇ, ὅπως εἰσέει. Ἐκαμ μίαν μεγάλην ἐπιπέδιον. Ἐνῆργον ὡς βόλοισιμι ἐπὶ τοῦ μικροῦ περικλήρου. Κατ' ἀρχὰς εἶχεν ὑπερφοβίαν. Τὸν διέταξε νὰ μείνῃ εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ μέσα πρὸς τὴν εἰσέει ἔγιγε τελείως καλά καὶ δὲν ἔχει πλέον φόβον νὰ ἑναποσο-θλήσῃ ἐφ' ὅσον ἔτι ἀπὸ φοβῆσιν. Ἡ οικογένεια ἐμμεν ἐν-θουσιασμένη. Αἱ ἐνδείξεις τῆς εὐγνωμοσύνης τὰν με συνεκίνησαν. Ἀλλὰ τοῦς εἶπον ἔτι πρὸς τὸν σου δὲ ἀποτέλεσμα.

ΠITZEON. — Σὸς εἶμι ὑπερφοβὸς ἐκ βάθους ψυχῆς. (Ἀποκαμὼν κἀθηται ἐπὶ τῆς καρέκλας πλησίον τοῦ καναπέ).

Μ. Μ. — Παρακαλοῦ οὔτε λόγος. Σὸς εἰσεῖ. Ἐλα, ἔλα ἔλα ἔλα. Κάμε κομμάτι.

ΠITZEON. — Δὲν εἶνε ἥπιος. Σὰν νὰ μοῦ ἦλθε μὴ μικρὴ καλὰ. Ὑπερορασια νειμία.

ΓΟΥΩΔΠΟΛ. — Δηλητηρίασι τοῦ αίματος.

Μ. Μ. — Ὑπερορασια. Δὲν ὑπάρχει ἴτερο παῖγμα.

Ἐγὼ ἐγγάστια διὰ δεκά ἀνθρώπους. Ἐχω ἐγὼ καλὰ δὲς ;

Οχι. Οχι. Ἄν δὲν αἰσθάνομαι καλά, πρέπει νὰ πάσχω ἀπὸ κῆρ. Πάσῶν νὰ εἶνε ἀσθένεια. Ἡ εἰσέει εἰς τὸν ὄρα-γισμὸν ἐνὸς παθόντος μικροβίου καὶ ὁ πολλαπλασιασμός αὐτοῦ. Τὸ δὲ φάσμακόν του ; Ἀπλούστατα. Εὐρεσις τοῦ μι-κροβίου καὶ θανάτωσις αὐτοῦ.

ΣΕΡ ΠΑΤΡΙΚ. — Καὶ ἂν ὑποθεθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει μι-κροβίον ;

Μ. Μ. — Ἀδύνατον, Σέο Πάτρικ. Πρέπει νὰ ὑπόψω, ἄλλως δὲν ἡμποῦσι νὰ ἀσθενήσῃ καί.

ΣΕΡ ΠΑΤΡΙΚ. — Μπορεῖς νὰ μοῦ δείξῃς τὸ μικροβίον τῆς ὑπερορασίας ;

Μ. Μ. — Ὁχι. Ἀλλὰ γιατί ; Γιατί ; Διότι ἀγαπήτῃ μου Σέο Πάτρικ, μολοντί τὸ μικροβίον ἐναπόχει, εἶνε ἀόρατον. Ἡ φύσις τοῦδεως γνωρίζεται τοιαῦτα ὅστε νὰ ἡμ-ποροῦν νὰ τὸ διακρίνωμεν. — Αὐτὰ τὰ μικροβία, αὐτοὶ εἰ βακίλοι — εἶνε διαφανῆ σωματὰ σὰν γυάλ, σὰν νερό. Διὰ τὰν πᾶσι πρέπει νὰ τῷ χωματίζομαι. Αἱ, λοιπόν, ἀγαπήτῃ μου Πάτρικ, κάμε ὅτι θέλῃς, μοι καὶ ἀπ' αὐτὰ δὲν χωματίζονται. Δὲν χωματίζονται με κανὲν χωμάτι, εἶτι καὶ ἀν-εἰσέει. Συνεπῶς, μολοντί γνωρίζομαι, ὡς ἐπιστήμονας, ἐτι ὄραται. Ἐἰσέει δὲν ἡμποροῦν νὰ τῷ δοῦμε. Ἀλλὰ μπο-ροῦμε νὰ ἀποδείξομεν καὶ τὸ ἑναντίον ; Μπορεῖς νὰ φαν-ταζοῖς ἀσθένειαν ὑπάρχουσαν ἄνευ αὐτῶν ; Μήπως μπο-ροῦμε νὰ ἀποδείξομεν ὅτι εἶνε ἀσθένεια ;

ΣΕΡ ΠΑΤΡΙΚ. — Μπορεῖς νὰ μοῦ δείξῃς μίαν περιπτώσιν διδρασιμῶς χωρὶς τὸ μικροβίον ;

Μ. Μ. — Ὁχι. Ἀλλὰ ἡμποῦν νὰ σοῦ δείξω τὸ ἴδιον μικροβίον εἰς τὸν λάουγρᾶ σου, καὶ ἄνευ τῆς νό-σο.

Μ. Μ. — Ὁχι, ἔχι τὸ ἴδιον, Σέο Πάτρικ. Εἶνε ἐν ἄλλο ὄλως διόλου διαφορετικόν Ἡ διαφορά εἶνε ἐτι ἀπο-κρίσις εἶνε ἄνευ ἀσθένειας ὅμοια ὅστε νὰ μὴ δύνασαι νὰ δῆς τὴν διαφορὰν. Πρέπει νὰ ἐνοήσῃς, ἀγαπητῃ μου Σέο Πά-τρικ, ὅτι τὸ καθένα ἀπὸ αὐτὰ τὰ μικρὰ πλάσματα ἔχει τὸν Σωσίαν του. Ἀσθενεῖς ὅπως εἰς ἀνθρώπους ἀπομεινται τὸν ἄλλον, οὕτω καὶ τὰ μικροβία. Ὑπάρχει τὸ πραγματι-κόν μικροβίον τῆς διδρασιμῶς ποῦ ἀνεκάλυφεν ὁ Δὲφλερ, καὶ τὸ ψευδὲς τοιοῦτον, ἀκριβῶς τὸ ἴδιον, τὸ ὅστιον κα-θὼς προσεῖτες ἡμπορεῖς νὰ τὸ εὕρῃς καὶ εἰς τὸν λάουγρᾶ μου.

ΣΕΡ ΠΑΤΡΙΚ. — Καὶ πῶς ἡμπορεῖς νὰ κἀμῃς τὴν διάκρισιν ;

Μ. Μ. — Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος. Ἐάν εἶνε τὸ ἀληθὲς ἔχεις διδρασιμῶς, ἔάν δὲ τὸ ψευδὲς εἶσαι ὑγιής. Τὶ ἀπλού-στερον τοῦτο. Ἡ ἐπιστήμη εἶνε πάντοτε ἀπλή, ἀλλὰ ἐμ-πειρική. Μόνον αἱ ἡμι-ἀλήθειαι εἶνε ἐπικίνδυναι. Ἀγαθὸν μοι ἀνεορῶμαι συλλέγειν μερικὰ ἐπιπολαίον πληροφω-ρίας ποῦ μικροβίων, γὰρ ὅσον εἶνε τὰς ἐμφερίδας καὶ πεσο-παθοῦν νὰ μείωσιν τὸ γόνιμον τῆς ἐπιστήμης. Ἀποκαμῶ-ζου καὶ παραπλανῶν πολλοὺς ἐνημέρους καὶ ἀξίους ἀνθρώ-πους. Ἀλλὰ ἡ ἐπιστήμη ἔχει περὶ τὴν ἀπάντησιν εἰς αὐ-τὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ.

Ἐπειὸς μισο-σπουδαίει ἀποτραφένεται

Ἐπειὸς καλὰ σπουδαίει αὐτὴν καὶ οὐκ αὐτῆς.

Δὲν ἐνοῦν νὰ προσβάλλῃ ὡς γενικῶς ἔλθου τοῦ παλαιού, Σέο Πάτρικ, διὲρ μερικῶ ἀπὸ σὰς τοῦ παλαιού ἐκίματα θαμίματα με τὴν ἐπιστημονικὴν εἶνε ἐπικίνδυναι καὶ με τὴν κλινικὴν πείρᾶν σου. Ἀλλὰ ἐταν συλλογιζομαι τὸν σου νόστον λαφόν τὸν ἡμέρᾶν σου με τὰ βιολογία των, με τῆς βεντουῆς των, με τὰ καθαροκτικά των, με τὸ γέμισμα μικροβίων τὸν ἀσθενῶν των ἐκ τὸν ρεύχων των, ἐκ τὸν ἀερίων των, καὶ παραβάλλω αὐτὰ με τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκριβεία καὶ ἀπλότητα τῆς θεωρίας μου ἢν ἐφηρμοσασπὸν φέλιχον ἡμέρᾶν εἰς τὸν μικρὸν περικλήρου, δὲν ἡμποῦν νὰ μὴν εἶμαι ὑπερήφανος με τὴν γενεάν τὸν λαφόν, εἰς ἢν

ἀνήκω, οἱ ἄνδρες ποῦ ἐξεδάχθησαν τὴν θεωρίαν τὸν μικρο-βίων καὶ οἱ περαιτέρω τῆς μεγάλης αὐτῆς ἀνακατασκευῆς εἰς τὸ 70. Μπορεῖ νὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ σφάλματᾶ μας. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς εἰσεῖς ἐμμεν ἐπιστημονικῶς. Νὰ γιατί ἀπεδέχθη- τὴν θεωρίαν σου, Ριζέον, καὶ τὴν ἐξαμῆκᾶ ἔπου ἡμ-ποῦ. Διότι εἶνε ἐπιστημονική. (Κάθηται εἰς τὴν καρέκλαν πλησίον τοῦ καναπέ).

EMMA. — (Εἰς τὴν θύραν ἀναγγέλλουσα). Ὁ ἰα-τροὺς Βλένκιτσι.

(Περιγραφοῦ τοῦ ἱατροῦ Βλένκιτσι)

ΠITZEON. — Καλῶς ὄρισες, Βλένκτσι.

ΒΛΕΝΚΙΣΙΟΠ. — Ἦθα νὰ σὰς προσφέρω τὰ ταπει-νά μου συγκαταστήματα. Μπᾶ τί βλέπῃ ; αἱ διασημότεραι ἐξοχότητες.

Μ. Μ. — (Προστατευτικῶς καὶ διαχυτικῶς). Καλῶς τὸν Βλένκτσι, τί μοῦ κάνεις ;

ΒΛΕΝΚΙΣΙΟΠ. — Ἄ. Καὶ ὁ Σέο Πάτρικ εἶδῃ. (Ὁ Σέο Πάτρικ κακομοιραίετι).

ΠITZEON. Γνωρίζομαι βέβαια με τὸν Γουλιέλμ ;

ΓΟΥΩΔΠΟΛ. Χαίρω πολὺ.

ΒΛΕΝΚΙΣΙΟΠ. — Εἶνε πρώτη φορὰ ποῦ ἀξιώθηκα αὐ-τῆς τῆς τιμῆς. Εἰς τὴν φτωχὴ μου πελατεια δὲν παρουσιᾶ-ζονται εὐκαιρίαι νὰ συναντήσῃ κανεὶς με τοιαῦτα ἐξοχό-τητα σὰν κέσας. (Πόδες τὸν Ριζέον). Ὁστε λοιπόν ἐγι-νεσ τῶρα Σέο Κολλένσκο, πᾶς φαίνεται ;

ΠITZEON. — Λίγο ἀγαπᾶται σὴν ἀσκή. Ὁς πρὸς νὰ συνεθίστα.

ΒΛΕΝΚΙΣΙΟΠ. — Ἐντροπῆμα νὰ σὰς πᾶ ὅτι δὲν ἔχω ἰδέαν τῆς μεγάλης σου ἐφευρέσεως, ἀλλὰ μῶλον τοῦτο σὰς συγχάωω λόγῳ τῆς παλιᾶς μας γνωριμίας.

Μ. Μ. — (Ἐκπεληγμένος). Ἀλλὰ καλῶς μου Βλέ-νκτσι, ἐστὶ ἐπιεικὴς νὰ παρακολουθῆς πολὺ καλὰ τὴν ἐ-πιστήμη.

ΒΛΕΝΚΙΣΙΟΠ. — Ναί, ἀλήθεια λίτε. Ἐστεινίθια νὰ κάμω πολλὰ πράγματα. Ναί ἐστεινίθια νὰ ἔχω 2—3 κα-θαρὰ φορεσιὰς οὕχα περιπάτου, καὶ φανέλλες κωπηλα-σίας διὰ τὰς Κουακάς. Κυτᾶται με τῶρα. Αὐτὴ εἶνε ἡ καλλιτέρα μου καὶ πρέπει μὴ αὐτὴν νὰ περᾶσω μέχρι τὸν Χριστουγέννων. Τὶ ἡμποῦν νὰ κάμω ; Δὲν ἀνοίξει βιβλίον ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποῦ ἐπῆρα τὴν ἀειὰ μου ἐδᾶ καὶ τοῖς ἀν-ακρίαι. Ἐστεινίθια νὰ μελετᾶ τὰ Ἰατρικὰ Περιοδικὰ κατ' ἀρχὰς. Ἀλλὰ εὐρεσε πρὸς σὺνταγμα κανεὶς τὰ βασιεῖται. Ἐκτός τούτου δὲν ἀντέχει καὶ ἡ τῆσῃ γι' αὐτὰ πλεόν. Ἀλλὰ τί ἡμποῦν νὰ δῆ κανεὶς καὶ εἰς ἀσά. Ἐνίαν πλεόν ἡμπερικὰ ἐφημερίδας με ἕνα σωρὸ ρεκλάμες. Ἐλπισίονθα τελείως τὴν ἐπιστημονικὴν θεωρίαν πλεόν. Γιατί νὰ πεσο-ποιοῦμαι ἐτι τὴν θημοσίαν ; Εὐτυχῶς ὅμως ὅτ ἔχω μεγάλην πείρᾶν, κλινικὴν πείρᾶν ἐνώσο, καὶ ἡ πείρᾶ εἶνε τὸ σπο-δαίτερον ὄλων, δὲν νεμῆσει ;

Μ. Μ. — Ἀναμφιβόλως. Πάντοτε ἐπὶ τὴν προσπίθεσιν ἐτι ἔχει ἀσκήτην δόσιν θεωρίας διὰ τὸ συνδέσῃ τὰς παρατηρήσεις του με τὰ κλινικὰ φαινόμενα. Ἀπλή πείρᾶ μόνον δὲν ὀφείλει. Ἐάν παίωον τὸν σκόλλον μου μαζί μου εἰς τὴν κλινικὴν θὰ βλέπῃ καὶ αὐτὸς ἐτι κέγῃ. Ἀλλὰ δὲν θὰ μᾶθῃ ποτὲ τίποτε. Γιατί ; Διότι δὲν ἔχει μυαλὸ ἐπιστη-μονικό.

ΓΟΥΩΔΠΟΛ. — Με κάμνει νὰ γελῶ ἔταν ἀκούω ἔσας τοὺς ἱατροὺς καὶ γενικῶς παθολόγους νὰ ἐμῆλτετε πε-ρὶ κλινικῆς πείρᾶς. Τὶ βλέπετε εἰς τὴν κλινικὴν παρὰ μέ-νον τὸ ἐξωτερικόν τοῦ ἀσθενούς. Καὶ τί μαυτῆ ; Δὲν εἶνε τὸ ἐξωτερικόν ποῦ εἶνε ἀσφωστο, ἔκτός ἀπὸ τὰς δερματι-κάς ἀσθενείας. Εἶνε τὸ ἑσωτερικόν καὶ μαυτὸ πρέπει νὰ ἐ-ξεκλεισθῆτε καὶ αὐτὸ μιν σὸ χειροεργεῖο γίνεται. Ἐσῶρω ἐγὼ τί ἐμῶλ. Εἶμαι χειροεργος τῶρα εἰκοσι χρόνια καὶ ἔ-κῃμ δὲν συνήθησα κανένα παθολόγο νὰ κἀμῃ σωστή διὰ γνώσι. Δεῖξέ τους μὴ ἀπλούστατῃ περὶ τῆσῃ καὶ θὰ σοῦ ποῦ ἔχει καρκίνο, ἀσθῆσι, σκωληκοειδίτη, καὶ ἔτι ἄλλα. Θέλεις ἐκεῖ ἔπου ἔνας πεπειραμένος χειροεργος θὰ ἐ-θλεπε ἀμέσως ἐτι πρὸκειται περὶ ἀπλής δηλητηρίασεως τοῦ αίματος.

ΒΛΕΝΚΙΣΙΟΠ. — Ἄ, εἶνε εὐκολο παῖγμα δι' ἡμᾶς, κῆσοι, νὰ ἐμῆλτετε. Ἀλλὰ τί θὰ ἐλύγατε ἐν εἰχίτε τὴν πελατεια μου ; Ἐκτός τὸν ἐξαρκτικὸν σωματίων οἱ πελά-ται μου ὄλοι εἶνε μικρο-ὀπλάλληλοι. Δὲν μποροῦν νὰ ἀσφω-στήσουν. Πάναντῶρον, πᾶς νὰ σὰς πᾶ. Καὶ ἕνα καρμὰ-ροσὰ πέσουσιν κάτω ἀπὸ τὴν κούρσι καὶ θέλετε νὰ τοὺς κά-μῃ ; Σέεις ἡμπορεῖτε νὰ στέλλετε τοὺς ἀσθενεῖς σας στὸν Ἅγιον Μοσίκον ἢ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἢ νὰ τοὺς συστηθῆ-τῃ ἰππασίας ἢ λειψοδορίας ἢ Γζέλλ ἀπὸ σαμπάνια ἢ ἄλλα- γὼν κλίματος καὶ ἀνάπαυσιν ἐπὶ ἔξ ἡμέρας. Ἀμ' ἔγῳ ; Ἐκεῖ ποῦ θὰ τοὺς πᾶ ἴτερο παῖγμα εἶνε σὰν νὰ τῶς δια-βάσῃ ἕνα νεμῶνον σελήνης. Καὶ τὸ τοῖς χειρότερο καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶμαι ἴτερον πτωχὸς ὅστε δὲν ἡμποῦν νὰ σῶγω ἕνα φαγὶ τῆς χαρίαις. Ἐχω ἕνα ἴτερο χάλι στομαχικό ποῦ ἔπειος με βλέπει κανεὶς ἔλα του τὴν ἐμπιστοσύνη ποῦ πρέ-πει νὰχῃ σὸν γατῶ. (Κάθηται πολὺ κουρασμένα εἰς τὸν καναπέ).

ΠITZEON. (Ἀνῆσχος). Ὁχι δὲ Βλένκτσι. Εἶνε πολὺ λυπηρὸ. Τὸ πᾶ σαγικό παῖγμα στὸν κόσμο εἶνε νὰ ἀσθενῆ ὁ ἱατρός.

MOREAS—VERLAINE

(Σκίτσο τοῦ ἰδίου τοῦ Verlaine)

Je suis en mes larmes, m'attendant à l'écouter
O chère amie
De moi, Paris, de moi le vent fait voler
la feuille morte,
Bientôt, sur la neige de l'après-midi
Un baiser, souvenez-vous
Venez, il descendra comme un oiseau
Là-bas au Nouvembre
Je me que l'ombrage de l'arbre et de la lune
Tout abandonné
Le vent qui vient avec le froid se bécote
Et dit me abandonné.

Le me l'embrasse, me me de l'embrasse, m'embrasse
L'embrasse qui m'embrasse de
Ni est l'embrasse m'embrasse m'embrasse de
C'est un vin m'embrasse
C'est un embrasse de l'embrasse de l'embrasse
C'est un embrasse de l'embrasse de l'embrasse
C'est un embrasse de l'embrasse de l'embrasse
C'est un embrasse de l'embrasse de l'embrasse

Μία ἀειγράφοις Στροφῆ τοῦ J. Moreas

Ὁ Jean Moreas καὶ ὁ Verlaine εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ἐκατό.

ἰσίων μεταλλάξεων τῶν ἐπαρχῶν τούτων. Ἀλλὰ πρὸς κεντρασίαν ἐν τῇ χώρῳ τῶν μεταλλάξεων τούτων καὶ δημοκρατίας μεγάλης σιδηροδρομικῆς ἀποκρίσεως ἐπιμετῶναι κερδοφόρως γαλανθρόκων, ἀ-κίνετες δὲν εὐρίσκοντο ἐν τῇ χώρῳ. Ἐπιδή γὰρ τὸ Γαλ-λὸν κράτος δὲν ἠδύνατο ἀπὸ αὐτοῦ νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἰδίαν τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ κυριαρχίαν ἐπαρχῶν τῶν γενετικῶν ἀνθρώπων ἐπαρχῶν ἐπιζητήθη κα' ἐπὶ εὐχῆ ἡ ἐξ ἰδίᾳ κράτος μεταβίβασις τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιοῦτος κυριότητος καὶ ἐμπε-ταλέσεως γεωγραφικῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸν κῆρ τὸν δύνανται νὰ διαθέτῃ ὡς ἀπόλυτος κύριος καὶ ἐπὶ εἰδικούς ὄρους διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς δημοκρατίας μὲν σιδηροδρομικῆς.

Τὴν συμπεράσματα δύνανται νὰ ἐξελθῶσιν ἐκ τῶν σπέρσεων τούτων ; Τὰ συμπεράσματα ταῦτα εἶνε πολ-λαπλῆς φύσεως.

d) Ἡ Γερμανία ἀποτέλεσε τὴν πολιτικὴν κυριαρ-χίαν ἐπὶ τῶν ἀπ' αὐτῆς ἀρριζομένων ἐδαφῶν βλέπει συγχρόνως τὴν βιομηχανίαν τῆς ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ γεγονότος τῆς μεταβολῆς τῆς κυριαρχίας, ἀποστερου-μένων τῶν σπινδιαισίων πρώτων ὄλων, δι' ὧν ἔτρο-φοδεῖτο μέχρι τοῦδε καὶ καταδικάζομενον εἰς ἄμε-σον κίνδυνον μαζοστικῆ καὶ ἐξαφανίσεως. Βλέπεται ἐπομένως ἐκδηλοῦσθαι σαφῶς τὴν ἀσκήν ὅτι ἡ οἰκο-νομικὴ ἐκπελάττεισι ἐδάφοις τῶν δὲν εἶνε δυνατὸν εἰμὴ μόνον διὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἀποκρίσεως πολιτικῆς κυριαρχίας. Ἀλλὰ τὸ δόγμα τοῦτο ὅπερ διαφάνεται ὡς μόνον ἐκ τῶν προηγουμένων διατάξεων τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀπαρχῶν γενι-κοτέρως πολιτικῆς τῶν συμμάχων ὡς προκρίτους τοῦ πολέμου ἀποτελεῖ ἀναγκασμὸν ἐν τῇ οικονομικῇ ἰσο-ρρίᾳ, μεταβάλλει δυναμῶς διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς οἰκο-νομικῆς ζωῆς τὴν μέχρι τοῦδε κρατοῦσαν τάξιν τῶν πραγμάτων καὶ δημιουργεῖ προηγουμένον ἐπικίνδυνον διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου.

6') Ἐκ τῆς προστάσεως τοῦ Γαλλικοῦ κράτους ὅπως συνάληφθαι τὰς διὰ τῆς προστάσεως τῶν νέων ἐπαρχῶν κιοκίνας πρώτης ἴλας δι' ἀναλόγων ποσῶν κασιφίμο ὅλης ἀπαρχῆς πρὸς ἐπιμετᾶσαι-σιν ζήτην διαφάνεται σαφῶς ὅτι ἡ οικονομικὴ πολι-τικὴ τοῦ Γαλλικοῦ κράτους εἶνε εἰς τὴν μετέθεσιν τῆς εἰρήνης τῆς σιδηροδρομικῆς ἀπὸ τοῦ Γερμανι-κοῦ εἰς τὸ Γαλλικὸν ἑδαφός. Ἐχόμεν ἐπομένως ἐκδη-λοῦσθαι τὴν οικονομικὴν πολιτικὴν καθαρῶς προστα-τευτικὴν καὶ δεῖ εἰς βελθὸν πολὺ ἐνδυνάτωρον καὶ με-εφερομένην μὲν πλεόν μᾶλλον ἰσορροπίας τῶν ποσῶν ἐπιμετῶμενων ἐφαρμοζομένων καὶ πρῶ- αὐτῶν ἐτι τῶν μᾶλλον προστατευτικῶν κρατῶν.

γ') Διὰ τῆς ἀποκρίσεως τῆς Γερμανίας μίαν τῶν κυριωτέρων τῆς βιομηχανίαν ἡ τοῦλάχιστον διὰ τῆς σημαντικῆς ἀποκρίσεως τῆς παραγωγικότητος τῆς, ἑλαιοῦτος ἡ ἐλάττωσις μίαν τῶν κυριῶν πηγῶν τοῦ γερμανικοῦ εἰσοδήματος καὶ ἐπομένως μειοῦνται οἱ οικονομικοὶ πόροι ἐκείνου, οὗς ἡ Γερμανία ὑποχρε-οῦται ἐκ τῆς συνθήκης νὰ χρησιμοποιοῦσιν πρὸς ἐν-νόθωσιν τῶν ζημιῶν ὡς ἐπέφερον εἰς τοὺς συμμά-χους ἐκ τοῦ γεγονότος τοῦ πολέμου.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΖΗΜΩΣΙΝ

Ἄλλ' εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ τρίτου τούτου σημείου εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐνδοαίτησωμεν πλείοτερον. Ἐπομέν ἦδη ὅτι ἡ Γερμανία ὀφείλει ἐκ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης νὰ χρησιμοποιοῦσιν πᾶν τὸς οικονομικοὺς πόρους ἦτοι τὸ ἔθνητόν τῆς εἰσοδήμα πρὸς ἐπακούσασιν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ζημιῶν οἷα ἔχουσιν κενωσθῆ ἦδη διὰ τῆς συνθήκης ἡ κανονισθῆσονται παρὰ τῆς προηγη-μενουτέρας Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων. Σ

Ἐπομέν ἐπίσης ὅτι τὸ ἔθνητόν εἰσοδήμα δὲν εἶνε τι αὐτομάτως δημοσιοποιούμενον ἀλλ' εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας, τὸ δὲ μέγεθος αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐντάσεως ταύτης. Ἄν θελήσωμεν νῦν νὰ δι-εξέλθομεν τὸς ὄρους τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης, ὅσοι ἔχουσιν οικονομικὸν περὶεργισμὸν, δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀπορήσωμεν τὴν ἐντίωσιν ὅτι ἐν τῇ οικονομίᾳ αὐ-τῆς ὑπάρχει κἀταίνα εἰστική ἀντίρσις, κἀποῖον ἀ-διέσδοτον ἀπὸ τοῦ ὅστιον μεταξὺς προσπαθούμεν νὰ ἐξέλθομεν.

Ἐνῷ τοῦτέστι ἀφ' ἐνός ἀξιοῦμεν δικαίως παρὰ τῆς Γερμανίας ὅπως ἀνορθώσῃ τὰς ἀδύνας καὶ πολλὰς ἄνευ τῆς πολεμικῆς ἀνάγκης γενεϊκῶς καταστρο-φῆς εἰς τὴν ζωὴν καὶ περιουσίαν τῶν ἀστικῶν πληθυ-σίων τῶν συμμάχων χρησιμοποιοῦσα πρὸς τοῦτο πάν-τας τοὺς οικονομικοὺς τῆς πόρους, ἀφ' ἑτέρου ἐν τῇ συνθήκῃ τῆς εἰρήνης καὶ ἐντός ταύτης διὰ τῆς ἀσκήσεως οικονομικῆς πολιτικῆς ἐθνητικῆς, λαμβάνον- ται τοιαῦτα μέτρα ὅστε νὰ προβλέπεται ἀσφαλῶς ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῶν οικονομικῶν τούτων πόρων θέλει ἰσο-ρροπῆ εἰς τὸ μόνιμον. Τινὰ τῶν μέτρων τούτων, ἂν ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε ἡ ἐλάττωσις τῆς παραγωγικότη-

τος τῆς γενεϊκῆς οικονομίας ἐδομέν ἦδη ἀνωτέρω. Ἡ διαφανομένη πολιτικὴ ἐν τῇ συνθήκῃ τῆς εἰρή-νης ὅσον ἀφορᾷ τὴν δάδοσιν τῶν σιδηρομεταλλεμα-τίων τῆς Ἀλσατίας καὶ Λωρραίνης ἀποκρίσις ὑποδειγ-ματικὴν ἐκδηλοῦσιν τοιαύτης τάσεως. Ἡ ἀρριζοσις ἀπὸ τῆς Γερμανίας ὀλοκλήρου τοῦ ἐμπορίου τῆς σιλοῦ, μικρὸν ἀντιστάθμισμα ἐναντὶ τῆς καταπληκτι-κῆς καὶ ἀργίας φθορᾶς ἡ ὑπερίσταν ἡ συμμάχων ἐμπορικοὶ στόλοι διαρκούντος τοῦ πολέμου ἐπιστῶν τὴν μειοκρατικὴν θέσιν τῆς οικονομίας τῆς μεταπολε-μικῆς Γερμανίας καὶ ἐλαττοῦναι τὴν ἰσωνότητά αὐτῆς πρὸς παραγωγήν ἀφ' ἑτέρου ἢ συγκέντρωσις τῶν πρῶτων ὀδῶν κατὰ τὸ πλείστον εἰς τὰς χεῖρας τῶν συμμάχων κρατῶν καὶ ἡ διάδοσις αὐτῶν οὐχὶ ἐν ἐλευ-θέρῳ συναγωνισμῷ ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐξίσιστε οικονομί-κην πολιτικὴν τῶν κρατῶν τούτων ἦτις πᾶν ἄλλο ἢ φι-λιλευθέρως διαφάνεται καθιστῆ τὴν γερμανικὴν ὀικονο-μίαν ὑποτέλει εἰς τὰ κράτη ταῦτα.

Τὸ κυριώτερον ὅμως οικονομικὸν ὄπλον, ὅπερ ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης παρέχει εἰς τοὺς συμμάχους ἐ-ναντίον τῆς Γερμανίας εἶνε ἡ ἐν ἀρθρῷ 264 τῆς συν-θήκης περιληφθεῖσα διάταξις, δι' ἣς κανονίζονται οἱ ὄροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ συναλλάσσονται ἐμπορικῶς ἐν τῷ μέλλοντι τὰ πᾶσι ἐμπορίαι κράτη.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης τῆς συνθήκης ἡ Γερμα-νία ἀναλαμβάνει, σφεροβαρῶς καὶ ἄνευ χρονικοῦ πε-ρισσοῦ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τὰ εἰς τὸ γερμανικόν ἐδαφὸς ἐπιδοσθῆτε εἰσοδήματα ἐπιμετῶμενα τῶν συμμάχων κρατῶν μὴ ὑποβάλλῃ εἰς διαφοράς ἢ βα-ρυτέρας ἀμαυρῆς ἐκείνων οἰκτινῶς ἐπιβάλλονται εἰς τὰ ἐμποροῦματα ἀποδοθῆτε ἄλλης χώρας. Με ἄλλους λό

ΦΑΙΔΡΑ, τραγωδία από Α. Προβελγγελίου.

Ο κ. Προβελγγέλιος ένταπεισ την τρίτατον τραγωδίαν του Ραιδάρι, η οποία παρεστήθη τώ λαοσμίον φετασπον ύπο της Εκκλήσιας τού Βασιλικού Θεάτρου. Δέν ήν τόσησ τότε να την ίδω και δέν γνωρίζω τι επιποσιν κεραισ από αυτής. Την έκδόσασ όμως με έκτακτικήσ επόλυσσιν, εκασο δε άφορμήν αναγνωσώ πάιν τώ όμιλον άριστογρήμα του Ραιάρι. Θα ήμπεροσσε κανείς να γράφη μεγαλην μελέτην, συγκρίνων τώ δώ έργω. Άλλ' ή νεαίς της δέν εινε εις την στήλην αυτήν τών συντάμων βιβλιογραφιών, όπου ήμωσ χοροδύ μερικά, άνωπότερα φετασ συμπερασματα. Καί τώ συμπερασμά μου διά τώσ δικά φαιδρασ εινε τώ έξής. Εασ του Ραιάρι, επικρατεί ή γραμματική της Φαιδρας, Εισ τού Προβελγγέλιου, ή γραμματική τού Ιταλόπου. Τή πρώτης ή Ιταλόπου εινε εις φυσικώτερος της δευτερας ευγενικώτερος. Γενικώς ή «Φαιδρα» του Προβελγγέλιου παρουσιάζει την ανθρωπλήν φψιν πλέον εξδανικευμένην.

Διά την σαρτηρήν οικονομίαν, δέν θα έλω τίποτε. Με μάιν άφωρονσ βλεπει κανείς τώ μεγαλυτάτισσε σήματα, άλλ' άδύνατον να διακρίνη τας τυχόν ύπαρχούσας ελλείψεις. Έλαρεται ήδω το έργο εις τώ θεάτρον. Δέν μένει παρά ή γλώσσασ και ή στήλσ. Θεωρούσα και τώ δώ, αντίετια τού δόλον εξεμισομένου και πάντοτε κωμωδίζοντος ποιητού, ό όποιοσ— γραμματικώσ τού πρώτου εις ευχούς του έκείσεως— πρόκειται τώρα νάνατιπώση την μετάρσασιν του Φαιδρασ και την κλίμασ σχεδόν έξ άρχής. Ο άστρονομικός αυτός εινε άπλάσ άκμήσ και πέρας.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΚΑΙ ΘΕΙΑ, λυρική σύλληψη υπό Γιάννη Μανναλάκη.

Εινε ποιητή, τώ μάσ κίονον έντύπωσιν μουσικού όργάνου: εινε άλλωσ, τώ τώ άμφω τωμάσ ένθυμεισ ή ζωής της φήσσεσ. Καί μετζέν τόν πρώτον, τόν τρώτην τών όφωσ ειπείν, ύπαρχονσ μεγάλοσ όπωσ και μετζέν τόν δευτέρον, τόν φυσικών, ύπαρχονσ μέτωσιν. Άλλ' ή δύν τάξεισ, μέ τώσ μετρίουσ και τώσ μεγαλώουσ της καθεμία, εινε χωριστά, έπρωτεώ δέ διό ή έξωσ κάποιωσ γυμνασιέονσ αυτό, διακρίνει άμέσως, από άλλωσ στήλσ άκμήν, ών ένας ποιητής άνήκει εις την μίαν ή εις την άλλην.

Ο κ. Μανναλάκησ, ό νέωσ ποιητής της πρώτης στήλης σύλληψησ, εινε από τώσ φυσικώσ. Καί διά τούτο, νομίζω, εινε άξιοαταρήρητοσ από τώσ. Άν όμιλέη ήτο από τώσ άλλωσ, ή τέχνη του θα έκοιέτο άπόη άπελαζής.

Και όμως έχει τέχνην πολλήν. Όχι μόνον κάθε του ποιήμασ έχει την άφαιρετικώσιν του, αλλά τώ βιβλίον του όλον. Σπένωσ είδσ λυρικήν ποιητικήν, μέ ποιήματα φαινομενικώσ άνεξάρτητα, άπόσπλη, τώ νά σχηματίζεσ ένα σύνολον τώσ άμοικονών, τώσ ζωηρών. Τοίτω δέν σημαίνει άπλάσ, ότι ή ποιητής έπρωσέξεν, έκπολίσε να καταστή ή τώ κοινήσ του. Σημαίνει άκόμη ότι ή έμπνευσίς του ήκολούθησεν σταθερώσ ένα δρόμον.— αρχώμασ τώ όποιοσ, εις τώσ νέουσ, παρατηρείται σπένωσ.

Η γ γλώσσα, τώ μέτροσ, ή φόρμη τώσ ποιημάτων αυτών εινε έντελωσ ιδιόφυτοσ, καθαυτό προσωπικά. Πολλά φηόσιν μέτροσ τώ άκαταλήπτωσ. Άλλ' όσων και άν διαφείνη τόν άναγνώστην ή ένοια, ή μουσική, ή διότι πραγματικώσ εινε μία από τώσ περιγραφέων έκληκμολογικώσ μελέτασ τού ένοιασ ποτέ, άξία να μεταφρασθή και εις έντασ γλώσσασ, τούλάιστον διά τώ σολμισμόσ δοκοιμητά της.

Ο τίτλωσ τού βιβλίου δέν λέγει πολλά πράγματα περί τού περιεχομένου. Καί ή γλώσσασ πάλιν δέν επιτρέπει να δώσω έδώ μέν ιδέασ. Συναστώ όμως θεομώσ την άνάγνωσιν του εις άλλωσ, προτίπον δέ εις τώσ δασκασ, τώσ άναγνώτασ, τώσ εισαγγελεισ, τώσ ένάργισασ, εις άλλωσ έκείνουσ ό όποιοι έχον εις χείρας τών τών διωτηγέσων τών ανθρώπων, τών έκκληματων, τών καταργωόμενων.

ΣΤΗ ΛΥΡΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΧΙΑΣ λυρική σύλληψη υπό 'Αριστοτέλη Καράβα.— Ηλυσία, άφθονή σύλληψη. Άν κείνω δέ από την λευκότητα τών έξωφύλλων, ή πρώτη νέωσ ποιητή. Καί ή ποιητής αυτόσ ένθυμείσ τώσ τών «Αθηνών». Η ίδια σχεδόν άπλόησ, καθαρότης, διαύγεια και ύγεια. Ποίησισ στροπή, άνθρώ

πλή, ζωής σύννεφα και θολούρας. Θα έλεγα ποιησισ κούνη, άν δέν ένθυμώσιν δι: από πολλώ ή ποιησισ αυτή, ή τροφή της νεότητασ μεζ και τών περσων της, έπαισε να εινε κοινή. Άπαραντίασ, σήμερον έμφανίζεται τώσ σπένωσ, όστε και μόνον και διά τών γραμματικώσ: τών κωμωδιών, πρέπει κανείς να της παραβλέψη την έλλειψιν μεγαλήσ πνοής και άνεπέρας τέχνης.

Ειδικώσ δέ διά την ποιησιν τού σαρταθεσάτου κ. Καράβα, θα ήμπεροσσε να 'ή κανείς ότι αί έλλειψεις της δέν εινε παρά άπειραι: γενικαί, αί όποιασ έξαφανισθών μέ τών κωλικών. Υπάρχονσ τούρι εις την πλοισίον αυτήν συλλήψιν μερικά κομμάτια, τώ μετζουρούν ότι ή πέωσ ποιητής, εκτός της λεπτωμέτης, γράζει από τώσ εις άρχαίοσ τού όδηγοίν εις κορυφάσ. Είμασ τώσσ βέβαιωσ, ότι θα προοδύσιν. Καί τώ μόνον τού έγω να τώ ήλιθώ, εινε να διακηρύξη και εις τώ ήμη της τέχνης, την όρθεσιν της πρώτης του έμφανίσεωσ.

Είλασ ότι όμοιωσ με τόν κ. 'Αθάνων. Ναί, ένα «πρωτό έκπνεύμα» υπό αθήριον σφάρον, σαρτημώντα ώρμασιώνην ήμερον, ήμισυάκωτον, εινε και ή «Άύρα της Μοναχίασ».

Ο ΓΙΑΣΟΥΜΗΣ διηγήματα υπό Ε. Λευκοπορίδη.— Ο νεαρόσ συγγραφέωσ, τόν όπολον γνωρίζωσ εις τώ θεάτρον της 'Εσπαιρίας όταν έδιδε την διασκευήν τού Ντανουάτον.— και τών έλα έκμήρησ πολλόσ όσ τών «Επισκόπουσ και Σω», από τώ όμιλον διηγήματων κλιμακωτών ιδιουσγγρασίων— μου έφερωσ άνωπότερα ένα γνήσιον διηγηματογράφον κ' επειδή και τοίτω άκμήν εις τώσ ήμερώσ μεζ και εις τών τώων μεζ εινε σπάνιον, έδωσθησ γρόεσ μου να τών παρουσιάζω και να τών συστώ ή ένός προλόγου. Όστε εις τόν πρόλογον τού «Γιασουμήσ» έβρίσκει έν έκτασι την γνώμην μου περί τού νέου διηγηματογράφου και περί τού πρώτου του βιβλίου. Έδώ θα έκφρασώ άπλόωσ την άπορίαν μου πώσ μερικά κωμικά ένδεικώσθησιν από τόν πρόλογον τώσ γραμματικώσ μου, χωρίς καν να λάβωσιν τόν κόπον νάναγείρονσ ότι τώ βιβλίον έχει πρόλογον ίδιόν μου, και πώσ ό ότι κωμικόσ και τώσ όμοιωσ να διακρίνωσ εις τώ διηγήματα τώ Ε. Λευκοπορίδη... κ' άφ' ημ' ας τ' όσον σ' οσοι α λ ι σ μ ο ν, και μάλιστα να τών καταργώσιν δέν πούτω.

Τώσ πληροφοροσ ότι βλεπονσ φαντάσματα και άεολογούσιν. Λόγωσ. ά) ούτε ήρωσ σοσιαλισμοσ έπείσεσ από «Μέσασ σ' άγέρωσ τώ Ε. Λευκοπορίδη β'» εις την τέχνην, ό σοσιαλισμόσ εινε μόνον αισθηματικόσ. άλλωσ είδουσ δέν χωρεί εις την τέχνην.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΑΚΡΑΚΗΣ υπό Δημ. Σ. Παπαλιών.— Τώ βιβλίον έξεδόθη εις την Θεσσαλονίκην.— άνατίπωσισ από θεολογικόν περιόδιον.— και μέ δικαίωσ άναγνώστησ ή συγγραφέωσ καταγγέλει διά παραστήματ'σ την «άναγνώστωσ πληρωμήν» έξ ύπόσων και τώ πλήθος τών επιτογραφικών λαθών. Μ' α) α) α) ή κριτική αυτή βιογραφία τού 'Απ'στούλου Μακράκη άναγνώσεται μετ' έξόγου ένδιαφέροντοσ και περιούσιησ άπολάσεωσ, τώσων διά τώ θέμα, όσων διά την μεθοδικήν και σωφιστήν έκθεσιν. Ο κ. Μακράνω εις 52 μόνον σελίδασ, μάσ δίδεσ πλήρη είνωια της ζωής, τού έργου, τών δόξατων, τού γραμματικώσ και της ιδιουσγγρασίων τού δογματικώσ άνδρωσ, κείνον συγχρόνωσ από τώσ δογματικώσ επιστημικών, όστε ό άναγνώστησ να γνωρίζη περί τίνωσ άσπρωτοσ πρόκειτα.

Όμοιογώνιμωσ δέ αυτό δέν ήτο ποιά έκβολον, προκειμένουσ περί τού 'Απ'στούλου Μακράκη, ό όποιοσ έξησεν 74 έτη (1831—1905), έδρασ πολυειδούσ και πολυτρόπουσ καθ' έλασ του την ζωήν, καθ' έλασ τού πηρθε δέ και ή πολιτογράφωσ τών νεωτέρων 'Ελλήνων. Άλλ' ό κ. Μακράνωσ ειχε την ύπομονήν να μελετήσ ήτ έγραψησ ό Μακράνωσ και διό έγράφησ περί αυτώ υπό τών άλλων. Ημπεροσσε άκόμη να τώ όλη όλα υπό τώ φώσ της επιστήμησ του και της φυσικήσ του εδδηκασίασ. Και όπωσ έγραφε την μελέτην αυτήν, την μόνον άξιασ λόγου, την όποιαν έχωμεν περί τού 'Απ'στούλου Μακράκη, μάσ μεγαλήσ όμολογούμενωσ θεσηκεναικοσμοσφικώσ μορφήσ, υπό τώσων έποων άξιόμμελετήτων.

Τίποτε διδακτικώτερον από την άνάγνωσιν αυτώσ τού βιβλίου. Διά τών άναγνώστων μάλιστα υπό τώσ γραμμάσ, γραμματικώσ εις από όχ: μόνον ό Μακράνωσ, άλλ' και όλη ή έποχή του, πνευματικώσ, κοινωνικώσ, ήθικώσ. Δέν ύπάρχει σχεδόν σέλισ, από την όποισ να μών έξείνηται έν σπένωδον κοινωνιολογικόν συμπερασμα. Άρκώμασ δέ νάναφέρωσ μόνον τώ τού περιγραφίμου Τ' ο σ υ ν θ ε τ ο υ. Άπό έτών ό Μακράνωσ έγραφε κ' έδίδασκεν ότι ό άνθρωποσ συνίσταται από σώμα, ψυχήν φανερήν και πνεύμα άθάνατον. Κανείς δέν τόν ήγώλεσ: κανείς δέν έσκέφθησ να τών καταργήσ ήσ αϊετικώσ. Και ούτε τών καταργώσων, και τών

κατεδιώξαν και τών εφινάσασιν: Μόνον όταν τώ έβάλεσ με τών Μητροπολίτην και τώσ Συνεδουκόσ. Και εις αυτήν, βλεπετε, την περιόσασιν, όπωσ εις άλλωσ ή άθανάτων Ρωμαίω έμάχοντο δίδεν ύπέρ ιδεών, ήτέρος 'Ορθοδοξίασ, ήτέρος 'Εκκλήσιασ ήτέρος Πίστεωσ και Πατριόσ, διά να κορέσων πάθη προσωπικά, διά να εκδηλώθην έκινωσ, ό όποιοσ τώσ καταργώσων: ώσ αιμολογικόσ και παρανόμωσ.

Όσον διά ή Τριούθεντον τού άνθρώπου, δέν έμπερθε βεβαιώσ θεολογούσ και δέν γνωρίζωσ κατά ποσόν άνατιστρατίεται τα δόγματα της 'Εκκλήσιασ. Πιστεύω άπλόωσ, άπό τώ λέγωσ ό κ. Μακράνωσ, ότι εινε αϊετικώσ, άσ είπωμεν και βλάσφημοσ. Νομίζω όμως ότι σαρτηρον με τώσ βλάσφημίασ της νεωτέρας επιστημολογικήσ φιλοσοφίασ, όπ: βεβαιωσ τών ύπόσων, άλλ' τώσ πνευματικώσ, ό όποιοσ παραδίδεται μέν ότι ή ψυχή, ή ζωικήν ψυχή, ή ύψιστάσ μόνη έφ' όσον ύφίσταται ώσ ζών όργανισμοσ: τώ σώμα και γίνεται μετ' αυτώσ διά τώ θάνατον κλιόνον όμως και να πιστώσασιν, ότι ό άνθρώποσ, εκτός της θνητής αυτήσ ψυχής, κατέχει και κάτι άλλω μυστηριώδωσ, τώ όποιοσ κωμικώσ ώσ προερχόμενον έξ της Πηγής τού Αιωνίου, άθάνατον και άθάνατον όπωσ έκείνοσ: την άνθρωπίνην ψυχήν τώ πνεύμα. Παίζονσ όλοι με τώσ λέξεισ, τώ γνωρίζωσ. Έν τούτοσ ό Μακράνωσ μου φανίεται ικανώσ θαυμάσιωσ, όστι με τώσ ίδίωσ του δυνάμεισ, την έπαρτήν ή κείνην, εις τών άφοκώσθησιν 'Ελλάδα, έφρασε να διατυπώση μέν θεωρίαν, την όποιαν δέν διάτρέπατον τώσσησ σημερινά λογοτισία. Προσθετω, ότι εινε και ή μόνη ή όποισ προσδιορίζεισ σαφώς μέν άναγνώστην διακρίων μετζέν ζώνων και ανθρώπων, πράγμα τώ όποιοσ δέν κωμικώσ τώσσησ ή 'Εκκλησία, δογματίζουσα ό μόνον ό άνθρωποσ έχει ψυχήν άθάνατον και όχι τώ ζώω, τώ όποιοσ έν τούτοισ εινε και αυτά έπίσασ ζωωνά. Μία ζωικήν ψυχήν, κοινή εις τών ανθρώπων και εις τώ ζώω. (— όπωσ διαστέλλεται και μία φ u τ κ ή ψυχή, κοινή εις τώ ζώω και τώ φετασ, διαστέλλεται και μία ή ο u τ κ ή, κοινή εις τώ ζώω και εις τώ φετασ, διά νάνακατασθη ή άλυσισ τών όνωσ.) και έν πενήτα, πρόνομον μόνον τού άνθρώπου, εινε όπ: χρειάζεται διά μέσιν λογικήν φιλοσοφώσιν ήστριν εις τών άθανασίαν και την μέλλουσιν ζωήν.

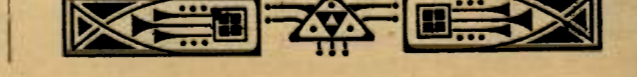
ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Υπό μελέτην.— Έκ τού βίου τών Βυζαντινών, «Πλάιν» στην άγάπη, «Εκατόμην», «Τό Ριζόκαστρο», «Βραδώνον Οθώλου», «Λυρικά Ποιήματα» τού Μανώλη Μαγκάκη, κλπ. ΓΡ. Ξ.

Από τώ βιβλίον τού Φ. Κουκουλέ

Βυζαντινόπαισ μεταβίον εις τώ Σχολείον

H ΤΑΙΝΗ Η ΤΕΧΝΗ

Έάν θέλετε να καταλάβετε ένα έργο τέχνης, πρέπει να πιστώσετε σ' αυτό, Μάρωσ σ' ένα ζωγραφομένο ή σαρτημένο πρόσωπο, όραμετε να ζωογονήσε πώσ εινε ζωγραφισμένο ή σαρτημένο, πρέπει να φαντασθήτε πώσ εινε ζωντανό. Ο άνθρώποσ τού έχει την δύναμιν αυτήν, ήσ φαντασιώσ δέν την έχει πάντοτε έξίσουσ ζωηρή. Εινε στιγμές κατά τίς όποιασ, μαρώσ στο ύψιστόν άρχώμα, την τελειώτερη ζωγραφική, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ δέν τίς κινάταισ καν. Γιαντών εινε ελαστοκωμικόσ πρόσωπα κωμωδικώσ ή μόνησ προαγματικώσ φώριμασ εινε κείνησ τώσ έπλευσασ και ζωογονίαν ό καλλιτέχνησ, δέν αίσθηθήται τίποτα. Τότε, σιωπαίνεσ και φεύγει, περιμένοντασ να τώ επανέλθη ή εισοσθησάσ. Μα στίσ κανείς στιγμές, μέσα στα άφωνα μουσεία, στούσ άκοινοτάσ και κρούουσ διαδρόμους, όι περιπατητάσ τώ φανίοντασ μέτασ σκέψ: μόλισ τίς βλεπέσ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Α' ΕΞΕΛΙΞΗ ΑΛΓΚΡΙΝ ΕΡΝ. Στο κροτάφι το μελλοθάνατο (μυθρ. Ι. Οικ.), Β' 15. ΑΜΑΝΤΟΣ Κ. Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα, Β' 3. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ Κ. Ἡ σημασία τῶν οἰκονομ. ὄρων τῆς συνθήκης τῆς εὐρώπης ΣΤ' 4. ΒΑΡΟΥΝΗΣ Θ. Ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις Α' 5. Ἡ μετονομασία τῆς ἕλης Β' 1. ΒΟΥΤΥΡΑΣ Δ. Ἡ παρέλασις, Β' 5. Τὰ φέλλα λέγονται Δ' 9. ΓΡΥΠΑΡΗΣ Ι. Μακαρόθι. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Ἡ Ἀνθρωπότης Α' 2 καὶ ΣΤ' 17. Οἱ Γερμανοὶ καὶ ὁ Χάινε. Τὰ μυστηριώδη μαζονογραφήματα καὶ ὁ Ἄρης, μετὰφρ. ἀπὸ τῆς Γαλλοῦ τῶν Λονδίνου, Γ' 1. Ἡ Ἀνθρωπότης καὶ ὁ κόμης Μαρκὴν Γ' 21. Ἡ φιλοσοφία μας Γ' 23. Τηλεσκοπικαὶ παρατηρήσεις τοῦ κ. Μόρελ ἐκ τοῦ Γαλλοῦ τῶν Λονδίνου Δ' 11. Μορλάν ΣΤ' 6. Στὸν πάρο τῶν Ν. Στεργίου (ποίημα) Α' 2. Ὀδοσεὺς Λάππας, Α' 20. ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΟΣ Θ. Τριζαλίδες Γ' 5. Ἡ Ροδοδάφνη Γ' 21. ΘΕΟΤΟΚΗΣ Κ. JUVENTIS MUNDI ἸΨΕΝ ΕΡ. Στοιχίσματα τῆς κοινότητος (μετὰφρ. Σ. Μαρκέλλου) Β' 7 καὶ Γ' 20 καὶ Δ' 13 καὶ Ε' 8 καὶ ΣΤ' 7. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Οἱ Βυζαντινοὶ ζωγράφοι Δ' 15. ΚΑΜΠΑΝΗΣ Α. Τὸ Βυζάντιον καὶ ὁ Ντὶλ. Α' 2. Ἡ ἐκδοσις Παρθένῃ Γ' 3. Δημ. Παπαρηγόπουλος Γ' 19. Καλλιμαχος καὶ Χοροορχήστρ. Ε' 3 καὶ ΣΤ' 7. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ Δ. Τὸ Μοναστήριον τῶν Κλεισίων Δ' 10. ΚΙΛΑΝΤ Α. Κέφι γιὰ χορὸν Α' 13. ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ Α. Ἔγα τραγοῦδι Α' 18. Στὸ Στεργίου Γ' 20. Αἱ δημοκρατικὰ ἄλλα καὶ ὁ πατριωτισμὸς τοῦ Χάινε Γ' 5. Μαίριε Αἰλιεγκορ Δ' 4. ΛΑΓΓΕΡΑΕΦ ΣΕΑΜΑ Τὰ δύο ἀδέφια (μετὰφρ. Ι. Οικ.) Α' 7. ΛΕΜΠΟΝ Γ. Ἀποτελέσματα τῆς ἀποδοχῆς τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ παρὰ τῶν Ἑλλήνων (μετὰφρ. Ολιανθῆος Δέλτα-τα) Α' 3. Ψυχολογία τῆς ἐκπαιδεύσεως Β' 10 καὶ Δ' 12 καὶ Ε' 5. ΜΑΝΟΥΣΗΣ Ν. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς Ἀλένας τοῦ Ντανούντιο Α' 7. Ὁ Νίτσε καὶ τὸ φιλοσοφικὸν του σύστημα Γ' 2. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς αὐτοκτονίας τῶν Κορλέγχω Δ' 3. Ὁ Σκοταϊσμὸς καὶ ἡ πιδανοφανὴς Χριστιανικὴ του ἐκδόσεσις Ε' 1. Ὁ Μπερζονιόσις καὶ αἱ περὶ δημοκρατίας ἰδέαι του. ΣΤ' 5. ΜΙΛΑ ΤΖΩΝ ΣΤΟΥΑΡΤ Ἡ ἐπιτέλεια τῶν γυναικῶν ΣΤ' 12. ΜΠΑΡΜΠΥΣ ΕΡ. Λεὼνη (μετὰφρ. Ι. Οικ.) Ε' 13. ΜΩΡΕΑΣ ΖΑΝ Ἀπὸ τῆς «Στροφῆς» (μετὰφρ. Δημοσ. Δημηκοπούλου). Ε' 18. ΝΙΚΟΚΑΒΟΥΡΑΣ Σ. Ροδοσίγριδο Β' 20. Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.—Μετάνοια ΣΤ' 7. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡ. Τὰ βιβλία. ἐπιφαιά.— Πρωτὸν ζήτημα.— Κατάδικος Β' 13—14. Σκαρβατοὶ καὶ τεραχάκιες.— Ἀπλοὶ τρόποι.— Ἡ πεταλοῦδα Γ' 22. Ἱερὸν ἀγῶνη.— Ὁ Ἀναδρομὸς τῆς Ἀπτιζ.— Ψηφιδωτά, Δ' 18. Ἀγνώστως.— Διηγήματα Λυκούδη.— Διηγήματα Τεμπεροστοῦ.— Ζωῆς ὄνειρος, Ε' 18.— Φαίδα.— Ἀνθρώπινα καὶ θεῖα.— Στὴν ἰδέαν τῆς Μοναχίας.— Ὁ Γλασιονίς.— Ἀπ. Μακρόνας ΣΤ' 18. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Ι. Ν. Στεργίου Δ' 19.

Ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις στὸ Παρίσι, Β' 18. Λουδοβίκος Κοίπερος Γ' 22. Στὸ γλῶσσι Ν. Στεργίου. Ἐλεγὸς ΣΤ' 10. ΟΥΑΤΣ Ρ. Μία ἀκτίς ἡλίου (μετὰφρ. Σ. Μαρκέλλου) Α' 9. ΠΑΛΑΜΑΣ Κ. Ἡ ἰρρελίη στὸ περιβόλι Γ' 6. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ Ζ. Πρὸ ἐνὸς τετάρτου αἰῶνος. ΠΑΣΧΟΣ Χ. Ὁ θάνατος τοῦ Γλίπτον Ν. Στεργίου Α' 2. Μετὰ εἰκοσιν αἰῶνας Β' 19. Ἡ ἔκδοσις Μαρκέσσου—Μηλιάδη Ε' 19. ΠΙΟΣ ΕΛΓΑΡ Ἡ δύναμις τοῦ λόγου Γ' 6. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ Γ. Ὑπῆρχε νόμιμος κατὰ τοὺς Ὀμηρικοὺς χρόνους; Α' 3. Ἡ Ἑλληνικότης τῆς Βορ. Ἡσέρον Β' 6. Ἰπλόδαμος ἡ τὸ οὐρανῶμα, δίκαιον ποῦ; Ἑλλήσι, Α' 14. Ὁ Μωραεὺ καὶ ἡ ἑολογραφία του Ε' 12. Ἡ Κυριολογία τοῦ Ἄερος ΣΤ' 14. ΣΟΥΜΑΡΙΑΣ Ἡ δικαιοσύνη ἀναδρομῶσις Γ' 21. ΣΟΥΡΗΣ Ἡ Διαθήκη μου Α' 8. ΓΙΣ τὴν Ἀθῆνάν τῆς Ἀκαδημίας Α' 14. ΣΠΑΤΑΛΑΣ Γ. Ὁ Αἰὼν. Σολωμὸς καὶ ἡ θεολογικὴ ἐπιρροή του Σπ. Τριζοῦλη Ε' 4. Σολωμὸς Τριζοῦλης ΣΤ' 13. ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ ΣΤ. Ὁρα δεινῶν Ε' 6. Κοιρασμένα μάτια μου ΣΤ' 6. ΣΩ ΒΕΡΝΑΡΔ Τὸ εἰδίωμα τοῦ ἱατροῦ (μυθρ. Ν. Γ. Π.) Ε' 15 καὶ ΣΤ' 15. ΤΑΙΝ Η. Ἡ Τέχνη ΣΤ' 17. ΤΖΙΑΘΑΣ Δ. Ἡ ἔκκλησις τοῦ Ἀνατὸλ Φράνς Α' 1. Δεύτερον ἄρθρον πρὸς τὸν Ἀνατὸλ Φράνς Β' 14. Τὸ τρίτον τὸν Ἀνατὸλ Φράνς ἄρθρον Γ'. Δ' πρὸς τὸν Ἀνατὸλ Φράνς ἄρθρον Δ'. Ε' πρὸς τὸν Ἀνατὸλ Φράνς ἄρθρον Ε' 19. Ζῶν Μωραεὺς (χρῆτικὸν σημεῖωμα) Ε' 18. ΤΖΩΝ-ΜΠΟΥΛΑ Τὸ δράμα τῆς 21 Ἰουνίου 1919 Α' 14. ΤΟΥΣΣΑΙΝ ΦΡΑΝΤΖ Ἡ εὐνοϊκὴ νύχτα, ΣΤ' 14. Τὸ ἀποκαρτέρισμα ΣΤ' 15. ΤΥΜΦΡΗΣΤΟΣ Ἀντοκτονία ποῦλιθ, Α' 8. Πολυμῆς Ἀποστολὸς Β' 19. Ἀγάτης Ξανάνοια ΣΤ'. ΦΙΛΗΝΤΑΣ Μ. Τὸ γλωσσικὸν Γ' 17. Ὁρθογραφία Δ' 9. Ἡ ὀρθογραφία μας, Ε' 5. Μεταρροῦμιση, ΣΤ' 10. ΦΡΑΝΣ ΑΝΑΤΟΛ Κραϊνεμπλίζ Α' 5. ΧΑΪΝΕ ΕΡ. Ἀπὸ τὸ Ἰντερομῆδι (μυθρ. Α. Κ.) Β' 20. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Κ. Ἀπλοὶ τρόποι Β' 6. Ὁ Ἐνας.—Οἱ φτωχοὶ—Οἱ κόκοις Δ' 1. ΧΑΣΙΩΤΗΣ Σ. Αἱ χροναὶ παγίδες Α' 15 καὶ Β' 17 καὶ Γ' 7. Οἱ «Μοναχοὶ ἄνθρωποι» ΕΙΚΟΝΕΣ Τεύχος Α. Ν. Στεργίου προσωπογραφία 2. Ὁ Ν. Στεργίου στὸ ἀελεῖ του, 2. Ὁ Ἐργάτης, οὐκιστὸ γλῶσσι Ν. Στεργίου 4. Σέλιμα Λάνγκελερ, προσωπογραφία, 7. Ἄλεξ. Κίλλαντ, προσωπογραφία 13. Ὀδοσεὺς Λάππας, προσωπογραφία 20. Τεύχος Β'. Ποίημα ἐν χειρῶν, 11. Παρὰ τὴν ἀγῆν, 11. Ὁ ἄγγελος τῆς νύκτις, 11. Ἐρ. Ἰψεν προσωπογραφία 8. Λάινε, προσωπογραφία 20. Τὸ μνημεῖον τοῦ Καλλιωνίδη, 11. Τεύχος Γ'. Τὰ μυστηριώδη Μαζονογραφήματα καὶ ὁ Ἄρης, 1. Κική Κοτσάλη ὡς Ἡρῶ, 3. Στὴν ἑστιά τοῦ Σταλακίτου, 11. Γκαίται—Ερμάνος καὶ Δωροθέα 12.

Ἰω. Γουράνης 22. Τεύχος Δ'. Ὁ Ζωγράφος Παρόνης, στὸ ἐξοφυλίον. Ἡ Γῆ καὶ ὁ Ἄρης 11. Τὸ Μοναστήρι τῶν Κλεισίων 10. Τεύχος Ε'. ΔΗΛΩΣΙΣ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ Παρκαλοῦνται εἰ κ. κ. συνδρομηταὶ μας ὅταν ἔλθῃ ἡ συνδρομὴ τῶν ἑπὶ ἀνακοινώσεων ταύτην. Ἐπίσης εἰ μὴ πληρωσάντες τὴν συνδρομὴν τῶν παρακαλοῦνται εἰ μὴ ἐν Ἀθήναις διαμένοντες ἑπὶ καταβάσειν ταύτην εἰς τὸ ἐπιτελεσιεῖον Γ. Βασιλείου Σταδίου 42 οἱ δὲ τῶν ἑσωτερικῶν καὶ ἑσωτερικῶν ἀποσταλέτωσι ταύτην ἐπ' ἐνόματι τῆς Διευθύνσεως. Ἐπίσης παρακαλοῦνται εἰ κ. κ. συνδρομηταὶ ἐὰν δὲν λαμβάνωσι τακτικὰ τὴν «Ἀνθρωπότητα» νὰ εἰδοποιήσωσι ἡμῶσις τὸ Λογιστήριον. Ἐπίσης καὶ εἰ ἀλλὰσσάντες διεύθυνσιν. ΚΤΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΙΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ, ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ Σ Ἡ ἐπιτελεσιεῖον Ἐπιτροπὴ τῆς ἀσθετήριον τῶν ἀκινήτων ἰδιοκτησιῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, προαστείων καὶ περιχωρῶν, δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν Νόμων 1122 καὶ 2085, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 38649 Διατάξει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἐπιμελητοῦ καλεῖ τὸς νομικοὺς, κωδικοὺς ἢ ἄλλως ἀξιούτας ἐμπροσθέν δικαιοῦμα, ἐπὶ τῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ τῶν κειμένων ἐν τῇ περιοχῇ τῆ καθορισμένην ὑπὸ γραμμῆς ἀρκεμένης ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν Αἰγιαλὸν ἀεσθετήριου (σημπεριλαμβανομένων) καὶ περικυφώσεως πρὸς Ἀνατολὴν μέχρι τῶν λαγομίων, ἐκεῖθεν δὲ κατὰ νοτιοανατολὴν πρὸς Νέστον διὰ τῆς ὁδοῦ Τεμφορῆς πρὸς τὴν ὁδοῦ Παρὰ τὸ Ζυβερστατήριον καὶ ὑποβόλαιον, ὅπως ὑποβόλαιον αὐτῇ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς καὶ ἐνὸς περὶ βεβαιώσεως εἰκοσι πέντε ἡμερῶν ἀρκεμένης ἀπὸ τῆς 11ης Μαΐου ἡμέρας τοιχοκλήσεως τῆς παρεούσης, δῆλωσιν ὑπογεγραμμένην ὑπ' αὐτῶν ἀτομικῶς ἢ ὑπὸ παντὸς προσώπου διὰ λογαριασμοῦ αὐτῶν ἐνεργούντων καὶ περιέχουσαν: 1) Τὸ ἔνομα, ἐπώνυμον, ἐπάγγελμα, ὑπηκοότητα τοῦ ἑσποκουμα κατοικίαν καὶ τόπον διαμονῆς τοῦ δηλούντος, περὶ δὲ καὶ ἐκείνου, ὅπου διὰ λογαριασμοῦ τοῦ δικαιοῦχος ἤθελε τυχὸν ὑπογράψῃ τὴν δῆλωσιν. 2) Περιγραφοὴν τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τοῦ δικαιοῦχος καθορίζουσαν: α) Τὴν ὁδὸν, τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον, τοὺς μετῶν, ὡς ἡ ἰδιοκτησία συνορεύει, κατὰ τὰ σημεῖα τοῦ δεικνόντος, γείτονας μετὰ νησίαν τοῦ ὀνόματος, ἐπωνύμου, ἐπαγγέλματος ὑπηκοότητος, θεοσεκλήματος, κατοικίας καὶ διαμονῆς αὐτῶν, β) τὸ ὅς ἐγγιστὰ εὐβάθον τῆς ἰδιοκτησίας εἰς τετραγωνικὰ μέτρα ἐπ' ἑσων τοῦτο εἶνε γνωστὸν εἰς τὴν δῆλωσιν. 3) Σημεῖωματα τῶν βαρυνόντων τὴν ἰδιοκτησίαν ἐμπροσθέν τῶν ἐπιτελεσιεῖον τῆς ταυτοτήτος καὶ διαμονῆς τῶν ὑπὲρ ὧν τὰ ἐξῆς δικαιοῦχος. 4) Περασιετικὸν καθορισμοῦν τῆς ἄξιας τῆς ἰδιοκτησίας (γνήπεδος καὶ οἰκοδομημάτων κεχωρισμένως). Εἰς τὴν ἀνωτέρω δῆλωσιν ἐπισυνάπτονται εἰ ὑπάρχοντες τίτλοι καὶ τὸ ὕκον ὑπάρχον διαγράμμα. Ἡ δῆλωσις γράφεται ἐπὶ ἐντύπων παρεχομένων δωρεάν εἰς τοὺς αἰτούντας. Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Μαΐου 1920. Ἡ ἐπιτελεσιεῖον τῆς ἀσθετήριον Ἐπιτροπὴ Σ Πληροεσφίαι καθ' ἐκάστην 10—12 πρὸ μεσημβρίας εἰς τὴν γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς πλατεία Συντάγματος 42. Ὁδὸς Ὀδῶνος ἀριθ. 6 δεύτερος ἑσπορος. ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.— Οἱ ἤδη δηλώσαντες ἰδιοκτητῆται δυνάμει τῆς ἀπὸ 14 Μαρτίου ε. ἑ. προκλήσεως μας δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς νῦν δῆλωσιν. Ὁ ΔΙΑΠΡΕΠῆΣ καὶ γνωστοῦτατος εἰ τὴν Ἀθηναϊκὴν Κοινωνίαν ἱατροῦ κ. Ν. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ, ἀποστρατευθεὺς ἐσχάτως, τῆ αἰτήσεως του, μετὸν βαθμὸν τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιμάτρου ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατεύματος, δέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῷ ἱατρείῳ του. ΟΔΟΣ ΒΕΪΚΟΥ ΚΑΙ ΝΤΟΥΚΑ ΜΠΟΤΣΑΡΗ Ο. Κ. ΤΖΙΑΘΑΣ Ὁ Διευθυντῆς μας κ. Τζιάθας παρὸς βλάβει ἐσχάτως ὑπὸ Διευθετήριδος ἀνεύρωσε τελείως καὶ ἀναχωρεῖ εἰς τὰ ἑσθῆιον χάριν ἀναφυλῆς. ΠΑΙΔΟΛΟΓΙΑ Μηνιαῖον Ἐπισκοπηρικὸν Ἐπεροδῆτικὸν Διευθυντῆς ὁ ἱατροῦ κ. Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ Τὸ θαυμασιὸν τοῦτο θεροδικὸν διὰ τὸ ὅποιον θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεγῆς τεύχος ἔκτερω, συμπληρώνει μίαν σπουδαῖον ἀνάγκην καὶ διὰ τοῦτο σὺνιστῶμεν αὐτὸ θεροδικὸν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κῆρον.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΤΑΙ ΑΛ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

NESTOS, ΕΦΘΑΣΑΝ & ΠΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΑ ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ NESTOS,

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΛΗΘΕΝ ΔΡ. 10,000,000 ΕΛΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΗΜΑΤΑ: ἐν Ἱερατείῳ, Πάτραις, Σέρφ. Ἐθικὰ ὑπηρεσία δι' ἀπάσας ἐν γένει τὰς Τραπεζικὰς ἐργασίας. Καταθέσεις ὑπὸ τοῦς καλλιτέροις ὄροις. Ταμειηρίον μέχρι δρ. 5000-πρὸς 4 1/4 οἱο ἔτησίως. Ἰδρυσις καὶ ὁργάνωσις Ἀνομήων Ἐταιρειῶν καὶ συμμετοχῆ εἰς τοιαύτας. Ἀντιπρόσωποι εἰς πάσας τὰς γῶρας τοῦ κόσμου, διὰ συναλλαγῆς τραπεζικῆς, οἰκονομολογικῆς, ἐμπορικῆς καὶ ναυτιλιακῆς. Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ΑΕΩΝΕΛΑΣ ΓΕΜΠΕΡΙΚΟΣ Διευθυντῆς ΔΗΜ. ΜΙΑΟΥΛΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ 42-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ-42 ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ «Ἐκλεκτὰ Ἔργα» Μέγα 11x16 No 1. Χάμσον Κ. Βασίλισσα τοῦ Σαββά καὶ ἄλλα Διηγήματα. Μετὰφρασις Α. Κοικούλα Δρ. 2.— No 2. Γκέγγερατζι Γ. Τὸ Ἄγιοι τῆς κυρῆς Ἀλένης. Διηγήματα, μετὰφρ. Α. Κοικούλα > 1.75 No 3. Κέλλαντ Ἄλ. Ἡ Μάχη τοῦ Βατερλό, Δύο φίλοι. Διηγ., μετὰφρ. Α. Κοικούλα. > 1.75 No 4. Γκέγγερατζι Γ. Ὁ Πέτρος μετὸν ματί. Χιονισμένος χειμῶνας, Διηγήματα. Μετὰφρ Α. Κοικούλα > 1.75 No 5. Ἰψεν Ἐρρ. Ἐντὰ Γκάμπλερ, Δράμα σὲ 4 μέρη, μετὰφρ. Α. Κοικούλα > 2.75 No 6. Φλωμπέρ Γ. Μία ἀπολιπὴ καρδιά. Ἡρωδίας, διηγήματα, μετὰφρ. Γ. Πράσινα > 1.75 No 7. Γκωτῆ Θ. Τὸ Κακὸ Μάτι, Ρομάντο, μετὰφρ. Π. Σταυροῦ. > 2.50 No 8. Κ. Θεοτόκη. Ὁ Κατάδικος > 2.50 No 9. Χίζνε. Τὸ Ἰντερομῆδι. Μετὰφρ. Α. Κοικούλα. > 2.— No 10. Α. Ἀνδρέεφ. Τὸ σκοτάδι καὶ ἄλλα διηγήματα. > 2.50 ΘΑΝΟΣ Γ. ΑΛΕΞΙΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ—ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ Διπλωματοῦχος τῆς Ὀδοντοιατρικῆς Σχολῆς τῆς Νέας Ὑόρκης. ΣΑΤΩΡΙΑΝΟΥ 189. ΟΜΟΝΟΙΑ—ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τοῦ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗ καὶ ΜΠΑΡΤ (Πατεία Συντάγματος) Τὸ Βιβλιοπωλεῖον ΔΕΠΑΣΤΑ (Ὁδὸς Βουκουρεστίου) ἔχει παντὸς εἶδους βιβλία εἰς Ἑλληνικὴν καὶ ξέναν γλώσσαν

ΑΔΕΛΦΟΙ ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΙ Σταθμὸς Ὀμονίας — Πειραιῶς — Ἀθῆνῶν. Οἱ εὐγενικοὶ καὶ φιλοπόδοι αὐτοὶ Ἀδελφοὶ ἔχον πλουτίσει τὸ Καπνοπωλεῖον καὶ Ζαχαροπλαστεῖον τοῦς μετὰ τὰ εἶδη. Ἐπίσης πωλοῦνται διὰ τὰ Περιοδικὰ καὶ αἱ Ἐφημερίδες.

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΡΑΧ. 300.000.000

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ

8-25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1920

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΔΡΧ. ΔΙΑΚΟΣΙΑΙ (200)

ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ :

ΔΡΑΧΜΑΙ 100 ΕΠΙ ΤΗ ΕΓΓΡΑΦΗ
> 50 ΜΕΧΡΙ 31 ΜΑΪΟΥ
> 45 ΜΕΧΡΙ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΕΝ ΟΛΩ 195

ΕΤΗΣΙΟΣ ΤΟΚΟΣ ΚΑΤΑ ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ ΔΡΑΧΜΑΙ ΔΕΚΑ (10)

(Ο τόκος Α' εξαμηνίας προπληρώνεται επί τη καταβολή της Γ' δόσεως του τιμήματος)

ΔΩΡΟΝ ΕΦ' ΑΠΑΞ ΚΑΤ' ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ ΔΡΑΧΜΑΙ ΕΚΑΤΟΝ (100)

(Το δῶρον πληρώνεται ἅμα τῇ κληρώσει εἰς τὸ ἄρτιον τῆς ὁμολογίας, ἐξοφλουμένης ἀντὶ δραχ. 300)

ΜΕΓΑ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ●●●
●●● ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ ΕΤΗΣΙΩΣ

(25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ - 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - 25 ΜΑΪΟΥ - 25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ)

ΚΕΡΔΗ ΚΑΤΑ ΛΑΧΝΟΝ :

10.000 - 25.000 - 100.000 - 200.000 - 1.000.000

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ - ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ :

ΤΑ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΕΓΓΥΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ
ΑΙ ΑΠΟΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ :

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ